"မဟူရာ နှလုံး သား"

"ယုဇနပြင် ဂေဟာ"

တိုး ဘိုး တပ် ယောက် -- လက်ဆွဲ သေတ္တာကို -- မြဲ၀၍ ချလိုက်ပြီး လူ ခေါ် ခေါင်း လောင်း လေး ကို -- နှိပ်လိုက် သည်။

"ကလင် -- ကလင် -- ကလင် -- က လောင်"

အဆက် မပြတ်မြည်သွား သော ခေါင်း လောင်းသံ ၏ နှင့်အတူ -- ရှင်ပြုဂျင်း တောင်း ဘီနှင့်သန် မဘဖြတ်လတ် သောလူရွယ်တစ်ဦး ပြေး ထွက်လာ၏။ ခြေအခေါက်မှ ထောင် ကျော်တန် ဝေါ်ကင်း ရှူး က -- သင်း နေသည်။

"ဝင်ပါ -- ခင်ဗျာ -- ယုဇနပြင်က -- ကြိုဆိုပါ တယ် -- မင်္ဂလာပါရှင့်"

"အလွှာကျောက်ထား တာလား -- ဟင်"

"မှန်လိုက်တာ ခင်ဗျာ -- အလွှာကိုကျောက်ထား ရတာ ပါ -- ဟဲ"

သူ့ ရယ်ပုံက -- စိတ်မပါ -- လက်မပါ -- "ဟဲ" ကနဲ ပဲမြည်၏။

"ဘဲလုံး ထဲလဲ -- ရယ်တက်တယ် -- နော်"

"ဒါလဲ -- ကျင့်ထား ရတာပဲ လေ -- စိတ်မပါပဲ" ဆိုရတာကိုး"

လူရွယ်က -- တံခါး ဖွင့် ပေး ပြီး -- လက်ဆွဲ သေတ္တာ ကိုကူဆွဲ ပေး သည်။

"အလုပ်သမား တွေ့ မတွေ့ဘူး -- သင်တယ် နော်"

"အလုပ်သမား ငယ်စုံပါဗျာ -- ဆင်တာ ရွေး ပေါ်ပြီး မွခန်းထား တာ"

"ဒါဆိုရင် -- ယုဇနပြင်ဟာ -- ဟိုး အစွက်အ ၏

(၂)

မှာပဲ ""မျာ--ဘာလို့ပါလဲ--ခင်ဗျာ" "ဟိုး က--
ယောကျ်ား ချောချောလေး တွေ့ရဲ့ဝေး ဝေး နေချင်တာ
"အယာ-- ကျေး ဇူး -- ဒီ--ဒီကလဲ--ရက်ရက်
စက်စက်" "ချောတယ် ပြောမှာ ရိုလား ""မဟုတ်ပါဘူး
ဗျ--တယ်-- ပြောမလို့ပါ"

တိုး တိုး --အသလွတ်နန့် နေခြင်း မဟုတ်ပေ။
ဖွင့်ဟိုက်သွင်း နေခြင်း ပင်ဖြစ် လေသည်။

ယရက်--အချိန်ခွဲ--သူ့ကို ယောကျ်ား ပီသသူတစ်
ဦး--တိုး တိုး အေး ဗြွတ္ထိ နေပါမှ--အနှုရာယ်ကိုကာကွယ်
နိုင်မည်ဖြစ်သည်။ ယုဇနဖြင်နိုင်သည်က--အခန်း ခ-- ချေး
ကြီး သ လောက်အဝေး အသောက်--အသုံး အဆောင် တွေက
အသက်တာင်း ကျသည်။ ယုဇုကာရိုမဲ့--အသက်(၅၀)ခန့်ဦး ကြီး
တစ် ယောက်ကလမ်း ခွန် ပေး ခဲ့သည်--ကြွပ်ကျြီး --ပင်
လယ် လောတိုက်--ဝဝလင်လင် ရှုံကိုက် နိုင်သည့်ဟူ--ဆို သေး သည်
ကြုံလူအသက်တန်း လေး ကြီး လင်း ချန်မျှ ကြောင့်--သူလိုလူ
သိ ယောက်အတွက်--ယုဇနဖြင့်မည့် ဂေဟာသည်--အသင့်တော
ဆုံး ဟုသတ်မှတ်ခဲ့ကြခြင်း လည်း ဖြင့် ပေသည်။

ဖိုပုဂ္ဂိုလ်ကြီး ကဆို သေး သည်။ "ဦး လဲ--အ ဝေရာင်း
အဝယ်ဂါ နှုကြီး ရင်-- ရောက် ချင်--ရောက်လာမှာ"
အဌါး တား ဆိုပင်ဖိုပုဂ္ဂိုလ်ကြီး က--ဝေါ် ပေး လိုက် သေး
သည်။ မှတ်ဖိသည်က--ဖိုပုဂ္ဂိုလ်ကြီး ခံလက်ဝဲလက်ဝသန်း မှ
ပြောက်မျက်လုံး မထူရာ ကျောက်တင်လုံး လက်စွပ်ပဲဖြစ်သည်။

"ကျနော့ဒီနံမယ်--ထက်လောက်ပါ--ယုဇနရဲ့မန်
နေဂျာ" "အယ်--မန်နေဂျာကိုယ်တိုင် သေချာသွဲနိုင်း ပြ
အေး နာရေးရာ" "တင် နေ့နေ့လဲ--တခ်ဳ သေချာ--ပဲ ရ
မှာပဲဗျာ--မထူး ပါဘူး--ပဲ" "ဘာလဲ--လူရိုကို ပြော
ဓာလား --ကျမ တော ယောကျ်ား ဖွဲ့တယ် နော--သင်း

(၁)

ပင်း --ပင်း ""ဒီလိုပါပဲ-- တည်း ခိုခန်း ကိုလာသည်း
ကြသဲ့--တင် ယောက်ထဲ သောင်ဦး ကလေး ပြောတော့တင်
ဆောင်ရွက်ကြောင်း --သ သ အကြီး ကာယ် နှင့်သင့် တစ
ညာနဲ့အထောက်အထားယူထက်ကြတာ-- ဧည့်တာပါ--တင်ခါ
တန် လေ--မန္တလေးလင်က--နိုင်ငံခြား ကပြန်မလာသေး
ဘူး နဲ့ပြောလို့ ပြော--ကျနော်တို့က လာ ဌာ ပေါ်င်း ဝမြို့
နေရအောင် ပေါ့ ""တဲပါ--ကိုသာလိုက်တာရယ်အခန်း လေး
လဲ--လုံလုံခြုံခြုံ ပေး ပါ-- ချောင်း ကြည့် ပေါက်တွေရှာ
တွေ့ရင်--တံပိန္ဒလိုက်တာ ပဲဖြစ်မှာ"

အကဲ ဆောင်--ကွင်းသွား သည်--ဆောဒ်က--
အချိန်း သာ ပဲ--ဆောင်တယ်ဗိုလ်ရှင်--ဦး လူ မောင်
ကလည်း --ဝါသနာကိုတ အ ချောင်းသမား သက်သက်--ဟယ်
မဉ်ကအ ချောပါး ဘောင်း သဖြင့်-- ရှောက်ခံစဲရ
ကြောင်း --အလုပ်သမား တွေ့ကို--ရင်း ရင်း နှီး နှီး
ပြောဆိုရ ပေ သတတ်။

အလင်္ကာန်း မခွဲခြား ပဲ--အ ဖော်သမား ကြီး
သင်္ဘောကြပ်ပြီ။

"ပဲတံချပါရာ-- အ ပေါက်ဖြင့်ရပ်ပ ပြောင်း
ကြား ပါ--ကျနော်တို့ထိုင်--လာဝတ် ပေး ပြီးပဲ--တဲ"
"ရှင်--ဟင်လုံး ပဲ--ဒိုဘကြီး ကို--တိုး --မနေပါ
ဘူး --ရှင့်""ဟဲဟဲဟဲ--ဟဲဟဲဟဲ--ကဲ-- ပြောက်လုံး
တိတိ" "လွှင့်း --လူ ပြောင်--လူမှတ်လုပ်ဝ သ ကို ကော်င်း
တယ်" မဉ်သို့ပင်ဆို ငေ--ဘိုး တိုး နှင့်တုံးထိ အောင်
ကြွင်း ဝင်ရင်း နီး သွား သည်တပင်-- ကြောက် လွှ နေ
သောယုဇနဖြင့်--ငဉ် ဂေဟာကြီး ဝယ်--ဇုံ ပြေ-လန်း
ဆန်း လာသလိုပင်။

ထထထ

ဦး ထိပ်ဖွား ကြား မှ--လပင်း တလဂ်စိဇ်ရိ

ပြူး နေသည်။ "ဝေါ်း — — ဝူး — — အူး — — အူး — ဝူး

ဆဲဆဲဝင်ဝင် — — ဘုလိုက် သော ခွေး တစ် ကောင်အသံက

ညယ်ကိုဆိုး ဖေါက်ပျံ့လွင့်သွား သည်။

ခြောက်ခြား တုံလှုပ် နေ သောလက်အစုံက — — အေ

စက် မ ာ ကျော သော — — ဖိနပ် မကိုင် — — ပန္နတ် လေး ကို

ဆွဲတိုင်မိသွား သည် — — မှောင်မဲ — — ဖိနပ် ဖိတ် နေ သေ

ခြံ ဝန်း ကို ကျော်ခိုင်း ပြီး ပြာတင်း တံခါး ကို "ဖွင့်၍ "ဟန်

ဆွဲ ပိတ်ပြ ငလိုက် မိသည်။

"မနတ် ဖန် — — ဘိုး ဘိုး — — လာမဲ့ — — နေ့ပဲ " ရုး

တစ်ကိုယ်ထဲလဲ — — ရေရွတ် နေသည် — — ညဝတ်အင်္ကျီ ကြီး ဒေါ

မှ — — ရင်နှစ် မွာကတျိမ်း က — — ကျိုက် မော နေရသည်။

ခြောက်ခြား ဖွယ် ကောင်း သော — — သည်ညကို — — အဘယ်

တုန်ချိုး ရပါမည်နည်း — — ဘိုး ဘိုး သတိပြ ငး ချလိုက်သည်။

အခန်း ဆောင့်မှသိမ်တွင်း ပြော — — အင်တာ ကောင်း

ခလုတ် လေး ကို — — နှိပ်လိုက်သည်။

"ဟုတ်ကဲ့ — — အမိန့်ရှိပါ — — အခန်း (၁၂) ကထင်

ပါတယ် " ချိုလွင် သော မိန်း မ လေး အသံ လေး ထွက် ပေါ်

လာသည်။ ဘိုး ဘိုး — — ဖိတ် ပျက်သွား သည်။

"ဂိုဒက် အောင် — — မရှိဘူး လား ဟင် " "အရာ

က — — ညပိုင်း — — အနား ယူပါတယ်ရှင် — — အလိုရှိတာ မှာ

နိုင်ပါတယ် — — ညည့်ခန်း မှာ — — တီဗွီလဲ ရှိပါတယ် " "တခြာ

ဘာ အစီအစဉ် — — ရှိမလဲဘွယ် — — အပျင်း ပြေ ပေါ့ "

" အောက်ထပ် — — ညာဘက်ခန်း မှာ — — လေး ကောင်မ

အ ပျော်ကစား နေကြတာ တော့ရှိတယ် " " ကျေး ဇူး — —

လုက်ကို — — တ ောက်ကနဲ ပိတ်လိုက်သည်။ အပေါင်ကြ ော ပေ ာ

ပြ ရင်ပျက် — — ဝဲဦး ဓား နေ မိသည် — — လင်ထဲမှ ဒါန်

ရောင်ပန္နတ် လေး ကို — — ခါး မှာပြန်ထိုး သုံး လိုက်သည်

"အ — — အ — — ဂျွတ် — — ဘင်း — — ဟင်း ဟင်း "

ပြွတ် — — ဗွတ — — ဖတ် — — ဖယ် — — ဘွတ် — — ဘွတ် " အောင်

လေး နေ ဘ် — — အား — — အား — — သေပါပြီရှင် " "ဖြည်

ဗွတ် — — ဗွတ် — ဘွတ် — ဖတ် — ဖတ် "အသံတတိုး ညင်း ပြီး လှုပ်

သံများ ပါ — — ရေ ာရွတ်ပါဝင် နေသည်။ ဘိုး ဘိုး ၏

ခန်း နှင့်ကပ်လျက် မှလ ာ သော အသံလည်း — — မဟုတ် — — ဘုထဲ

သော နံရံအုတ် — — သား ကြီး ကိုဖွင်း ဖေါက်လာ ဇရာလဲ မဂ္ဂ

နိုင် — — အဝတ်တိချ — — ကြီး သဲကလိုလို — — ကုတင် အောက်ကလိုလို

"အူး — ရူး ရူး — — ရုတ် — ရုတ် — ဝေါ်င်း — အူး — ၊

ရုး — ရုး " ဆူး ရှ သော ခွေးဟောင်သံက — — အခန်း တွင်း

ပိုဝင်လာပြန်သည်။ " "အ — — အား — — ဟင်း — — ဟင်း ဟင်း

"ပြွတ် — — ဘွတ် — ပြွတ် — ဘွတ် — ဗွတ် — ဗွတ် — ဖတ် "ဘိုး ဘိုး ဝေါင်း

ကို ခါရမ်း ပြင်လိုက်ခါ — — အခန်း ထဲ မှအလျင်အမြန်ထွက်လာခဲ့

ပါ လေသည် — — လှေခါး ရင်း ဘင်ဆင်းချိုး တိုင်း ခြောက်သယ်

အား ခန့် — — ဝင်ကိုအသုံး ပြုအား သော — — ဖန်ပန်း ချိမ်း

လုံး ကို တွေ့ရသည်။ လှေခါး — — သုံး ဆင်ချိုး ပြီး မှ ညည့်ခန်း

မှ ဘက်သက်သံတိုး ဘိုး လေး ကိုကြား ရမှည် — — ရင်ဒွဲအဘန်ပေါ်

ပေါ်ပါး သွား သည်။ ညည့်ခန်း ခေါင့်တွင်အ ပေါက် စောင့်တာဝ

ဦး ငိုက်မြည်း နေသည့်ကို တွေ့လိုက်ရသည် — — ညည့်ကြို တောင်တာ

ဦ — — အသက် (၂၀) ခန့်ကပြား မ လေး တစ်ဦး ထိုင် နေသည်

သူလက်ထဲတွင် — — ထိုး လတ်စသိုဆေးမှူး — — အဝိဖြည့်နှစ် ချောင်း

ကို — — မကြည့်ပဲထိုး ရင်း — — လှေခါး မှဆင်း လာ သောဘိုး ဘိုး

အား ပြုံး ပြလိုက်သည်။

"ဒီ — — မပျော်ဘူး လား — — မမ " "အသက် (၁၈)

စ် — — ဘိုး ဘိုး ကို — — သူတ — — မ မဟု — — သုံး နှုန်း သည်။

"ဒီ ဝိယာ ပြောင်း လိုလား — — မသိပိုဘူး " "မတ်

န်း ပိုင် — — ရှိတယ် — — သောက်မလား ဟင် — ဒီဝိလို့ တော

ပါ " "အခန်း ပေါ် — — ပြန်တက်မှ — — ယူသွား မယ် လေ

ဒုး--ကစား ဝိုင်း ပဏာ--သွား ကြည့်ရလား လို"" အောင်
ါ လေ--လိုက်ဖို့ပေး ပါမယ်" သိုး မွေး အဝိနှင့် ရောင်း
ပက်တင် ဖက်မှာ ပုံး ကိုင်ရင်း တိုး တိုး ရေမှ--သွက်လက်
ာ ထွက်သွား လေသည်--တိုး တိုး တလည်း သူမအ နောက်မှ
လိုက်သွား ခဲ့သည်။ ဇော်ခန်း ကြင်း မြင်ကိုမြတ် ကျော်ဝင်
လိုက်သည်နှင့်အခန်း ထဲမှ--ခဝိဗျတ်ဗျတ်--ရယ် မောသံ
များ ထွက်လာသည်။ လေး လက်ခေနီရှေ့ သောအသံလိုက်တီး ကြီး
ကို လေး ကနီရှ သည့်မှင့်ပြီး ဝင်လိုက်သည်နှင့်--ဇိမ့်ကနဲ--
ဆေး သွား သည်။ လေ အေး စက်တဝ်ဆ ၊ သောကဖော ခန်း
မကြီး ပါသည်း ။ ဒါကြောင့်ဇော်ခန်း မှာလှုရင်းနေတာ တိုး
ဗု ဘေး မိတ်။ ပေ(၆၀)ခန့်ကျယ်ဝန်း ပြီး --အ ဆောက်
ပက်သို့--ရှည်လျား နှာ--ကဖော ဝိုင်း အမျိုး မျိုး က
အသင့်ရှိလိုက် ဖို့ နေသည်။

"ဟေ့--ဒီကို--လာ" ခေါ်သံလာ ရာသို့ တိုး
ငဲ့ စောင်း ကြည့်လိုက်သည်--မဟုရာ-- ကြောင်မျက်လုံး
သက်နှစ်နှင့်ပုဂ္ဂိုလ်ကြီး ပါကည်း ။ စဲဝိုင်း ကိုနိုင်--ကိုင်
နေတာနှ်တုသည်။ "ဟင့်အင်း --မကေ ား ထက်ဖူး --
ဖုင်း လိုအင်း လာတာ" "ပုဂ္ဂိုလ်ကြီး က--ဆလံ ပေး ပြီး ရယ်
ဖြသည်--ဝဲကိုဆက် ဝေမ်။ ထိုသား ကြောက် ယောက်လုံး ကို
မျှော်လိုက်ရသည်။ "မွေလား --ဘဲသလို--ဖြန်း တာ
ရေဝိတ် နေရာမှာ လေ" "ပုဂ္ဂိုလ်ကြီး --တာသကိုတိုး တိုး
ပြီး ရုံမှာပြီး ပြုပြီး--ရှေ့ဆက် လျှောက်လာခဲ့ လေသည်။
ခန်း ထောင့်တင်နေရာတွင်အရဝိခဝ်ထိုး ဆိုး ဂုလှား
ဝင် ယောက်က--တိုး တိုး ကိုရှူး ရှုး ဝါး ဝါး ငိုက်ကြည့်နေ
န်း တိုး တိုး သိလိုက်ဖြ ရင်ထဲ ဖိုသွားသည်။ ထို့ သော်လည်း
--တိုယ်ကိုထိုသည့်အတိုင်း--ရင်ကို တောင့်မက်နှာကို
သည်--တောင် တောင်ရက် ဖ--ဆိုတိတင်ပြင်
သက် လျှောက်ပြင်လိုက်သည်။

"ဦးမလေး --ဝါသနာပါသလား မသိဘူး --လာ လေ
လေ--အသက်(၄၀)ခန့်အမျိုး သမီး ကြီး တစ်ဦး က-- ဖိတ်
ခေါ်လိုက်သည်။ "ကျေး ဇူး --မမ-- နောက်မှပဲ--အတင်
တင်း " တိုးက ဆော င် ပြောသလို-- လှေကျင့်ယူထား ရ
သော--ရယ်သံ မျိုး ကိုလုပ်ယူရယ်ပြလိုက်ဝင်း --ပြန်ထွက်
လာခဲ့ လေသည်-- တောင်ဘာ မှ မကြံမနီး ဖိုင်သာ မော--
ငါ ကိတာ စိတ်လုံး ပါခဲ့ယူပြီး ပြန်လာကလာခဲ့မိတ်။ အခန်း ထဲ
ရောက် သောအခါ--အခ်န်း တံခါး ကိုအ သေအချာပိတ်ပြီး
အရက်ခွက်ကို--ထွက် သောက်ချလိုက်သည်။ ရင်ထဲ ပူကနဲပြင်
သွား ၏။

"ဖြတ်--ဖြတ်--ဖြင်--ဖြတ်-- နွတ်--နွတ်" "အမ
လေး လေး -- တော်ကြပါတော့ရှင် "တော်ဘော ဒူဘူး --
ဒီအသံက-- ဘယ်ကလာ နေတာလဲ--တင်ပြီး နိုင်ကြ တော့
ဘူး လား --တိုး တိုး --ငိုက်တိုလာသည်။ ခေါင်းထဲ မှူး ဝေ
လာပြီး --ကုတင် ပေါ်လှဲချလိုက် သောအခါတွင်--ဝန်း
ကျင်သနေင်--ပန်း ဘူရင်မ လေး အလှကကုတင် လေး ထက်
ပက်လက်က လေး ---။

ဝဝဝ

"လာပြီ--သူ--သူလာ နေပြီ" ထက်ဆော င်
ရင်ထဲ--တဒိန်း ဒိန်း --ခုန်လိုက်လာသည်--မျက်နှာ
ဖုံး နှင့်လူ--သူ--တိုး တိုး အနေား မှာရပ်လိုက်ပြီး လူ
ဝတ်အကျီ ကြီး ကိုနှဲလှန်လိုက်သည်။ "တာ--တာ မှုလဲဝတ်မ
ထား ဘူး -- ထောက် "မျက်နှာဖုံး နှင့်လူက--ဒုံး ဒုံး
အတိုင်း --ဗို့ မော ကဆူပြ နေ သော ၏ လေး မှား ပဲ--
ရုပ်ကိုင်ထုတ်နယ်လိုက်သည်--တိုး တိုး --ထွ
သွား ပြီး ဆီး ရုံ လေး ကြွတက်လာသည်။

ရေရောင်လင်း နေ သော ဝေ တာ လေး လေး
ား ကိုယက်ဇိတ်ငွေဝေ ား သောလက်ဖြူး ပြပြာ့ဝင်ချိုး ဆော့

မျှတ်သတ် လေသည်——တိုး တိုး ၏ ပေါင်ကြီး နှစ်ဖက်ကား သွား ကာ——စောက်ပတ် လေး မှာမူ ငီ——ရွှဲ လေး ဖြစ်လာ သည်။ ထိုလူက—— ဘောင်း ဘီဇင်ကိုပြုတ်ပြီး ——ကြီး မား မဲ နက်လှ သောလီးတန်ကြီး ကို——တိုင်ပြုပြီး တိုး တိုး စောက် ပတ် လေး အဝ၌—— တေ့လိုက်သည်။ တိုး တိုး မှာ အရက်ငွေ့နှင့် ဖြင့်ရှူး ဝေ——ရီနီ့ မှော နေ သော်လည်း သူ့နို့ကြီး များ ကို အုတ်နယ်—— ခြေမှ နေကတည်း တသတ်ဝင်လာပြီး ဖြင်သည် ထို့ကြောင့်မျက်လုံး ကိုအား ယူ ဖွင့်ကြည့်လိုက်ရာ မှ———

"ဖြတ်—— "ခနဲ့အသံကြီး တ——ကျယ် လောင်စွာထွက် ပေါ်လာပြီး ဖိဖိအာကါ ဝေ့ဝိအတွင်း ပြည့်ကြပ်နေသော ဂျင်ဓာ ခံ စေး လိုက်ရသဖြင့်——ဖင်ကို——ခေါင်း ရင်း ဘက်သို့ တွန်း ပြီး ရွေ့လိုက် သော်လဲဝင်ပြီး သွား သောလီး ကြီး က တန်း လန်း ကြီး ဖြစ်ပါလာ လေသတ်။

"ဟင်——ဗျို——ရှင်——တသူလဲ——ဖယ်——ချသ ငီး အော်လိုက်မှာ" "ဖြတ်——ဖြတ်——ဖြစ်" "အား ——ဆီး ဟီး —ဖယ်—ရ—သင်း —သင်း "လေးသံ သနီမှာ သောကိုယ် ခန္ဓာကြီး ကိုတွန်း ချ——ဖယ်ရှား နေ သောတိုး ထိုး လက် က လေး များ ကို——ထိုလူကြီး က ဖမ်း ချုပ်ပြီး ဒလမ မိုး ကြမ်း ဆတ်တိုက်ကြီး —— ဆောင့်လိုး နေ လေရာတိုး တိုး စောက် ခေါင်း လေး မှာ——အိုပြဲမှယ်—— ကောင်း လာ လေသည်။ လီး ကြီး ပယ်လည်း မှ——အစီ——အဒီ——အဖုများ က စောက်ပတ်နှုတ်ခမ်း သား များ ကို——ထိထိမိမိပွတ် သပ်လိုး ပေး နေ ပေသည်။

"အင်း ——ဟင်း ဟင်း ——အင်း ——ဟင်း ဟင်း" "ဖြတ်——ဖြတ်——ရွတ်—ရွတ်—ဖြစ်—ဖြတ်" အင်္ဂါဝင်ရုံ လေး ပြောင်ငီ ပေး နေရင်း ——ဆတ်ကနဲ——အ ငိနှင့်အား နင့် သောဝိဆလိုက် သောလိုး ပုံ လေး မှာတိုး တိုး ဖီကြိုက် လေး ဖြစ် နေပြန်၏။

"အင့်——အင့်——အင့်——အား" "အင့်——အင့် အင့်——အား "အလူး တလည့်ရုန်း ကန်ခြင်း ကို——တိုး တိုး ခံ နိုင်လှတ်လိုက်ရသည်။ ပေါင်နှစ် ချောင်း ကို—— ဆောင့်ချ လိုက်တိုင်း ——အဟင်း ညဲ ရေ့ဖိလိုက် သော်လည်း ——တ ဖွတ် ဖွတ်—တလိ လိုး လေး ——လိုး ပေး နေစဉ်အတွင်းမှာ ဖြေး ဖြေး ——ပြန်ပြီး ဘား လာတာ—— "ဖြတ်" ကနဲ ဆောင့် ချလိုက်မှ—— ပေါင်နှစ် ချောင်း တင်း တနဲ—— စေ့သွား ရပြန်ရာ—— ပေါင်ကြီး နှင်ဖက်က——တ ဖြေး ဖြေး ကား လာလိုက်——ဆတ်ကနဲ——ပူး သွား လိုက်ဖြစ် နေ လေ တော့ သည်။

"ဒီ—ဒီ—အ—အင့်—အား" "ဖြစ်—ဖြတ်—ရွတ်——ဖြစ်—ဖြတ်" "အင့်—အင့်—အင့်—အင့်—အား —အား —ဆီး —ဆီး "တိုး တိုး —— အောက်မှ—ဖင်ကြီး ကော့ ကော့ ပြီး အား ကုန်ဖြစ် သောင့်ပြစ်လိုက် ခါဆိုသူကြီး ၏ဖင်ကိုအတင်း ဆွဲချပြီး အား ရပါး ရဆုတ် ရေများ ကိုပန်း ထုတ်ပြစ်လိုက် မိ လေ တော့သည်။ ထိုလူမှာလဲ——ဆက်တိုက်—ဆောင့်လိုး ရင်း တိုး တိုး စောက် ခေါင်း လေး ထဲသို့ပူနွေး သောသုက် ရေ များ ကိုပန်း ထည့်လိုက်သည်ကို——တိုး တိုး ——ခံ စား လိုက် ရ လေ တော့သည်။ နှစ် ယောက်သား ထံမှသက်ပြင်း ချသံ ကြီး များ ထွက် ပေါ်လာ၏။ ထိုလူက——တိုး တိုး စောက်ပတ် ထဲမှသူလီး ကြီး ကိုရှည်လျား စွာဆွဲထုတ်လိုက် လေရာ—— ဂေါ်လီသီး များ ဖြတ်ဆီဝိ နေ သော ပြောင်း ဖူး ပမ လီး ကြီး ကို——တိုး တိုး၊ တွေ့လိုက်ရပြီဖြစ်၏။

"မောင့်——အလိုး ကိုသာခံ ခဲ့ဘူး သော တိုး ၏ အဘို့ "ဂေါ်လီ "လီး ကြီး အရသာ ပြတော့——တမ်း တမ်း အရသာ တွေ့သွား မိ လေ တော့ ရာ——လက်ဖြင့်ဖြို လေး ပြင်း [illegible] ကိုမွတ်သဝိကိုင်တွယ်လိုက်မိ လေသည်။ မျက်နှာ မှုံး [illegible] ကိုကိုင်ပြီး ဖင် [illegible] ပေး ရန်

အရိပ်အရောင်ပြနေသော ကြောင့်တိုးတိုး သည် သတိပြင်း လေး ချကာ -- လေး ဘက် လေး ဆောက် ပေး လိုက်ရပြန် ၏။ ဖြူဝင်း ဖွေး လက်နေသော ဖင်ဖိုင်း ဖိုင်းကြီး ကိုမှတ် သပ်ရင်း မှတ်ိုလူကလီး ကြီး အား မြူး ထွက် -- ပြဲအာနေ သော ဆောက်ပတ်ထဲသို့လိုး သွင်း လိုက်ပြန်ပါသည်။

"ပြစ် -- ထင် -- ထင် -- ပြွတ်" "အ -- အီး" "အသက်ကို အောင့်ရင်း မှကြိတ် အောင့်လိုက်ရသည်။ ဆောက်ခေါင်း ထဲမှ ပြည့်ကြပ်နေကျင် သောဝေဒနာထက် ဆောက်ပတ်နှုတ်ခမ်း သား များ ကိုလှုသွား ပမောမှတ်တိုက်သွား သောလီး အတန်ကြီး ကောင်း ဖျောက်ကြီး ဝင်သွား သဖြင့် -- အေ ဒီ -- ဗိခြင်း ဖြစ်၏။

"ပြစ် -- ပြွတ် -- ပြွတ် -- ပြစ်" "အင့် -- အင့် -- အမ လေး လေ -- ဟင်း ဟင်း -- အ" ကုတင် လေး မှာ ယိမ်း ထိုး လှုပ်ရှား နေသည် -- တင်ပါး သောခြင်း ကောင်း တင်ဖက် ပေမှာ လှုပ်ရှား မှု ကြောင့်တန်း လန်း လေး ကျလာ လေသည်။ တိုး တိုး [illegible] ယိမ်း ထိုး နေသည်။ တိုး တိုး -- [illegible] လေး ဆောက် [illegible] လေး ဖါရမ်း နေ သောဥကြီး များ အား ထိုလူက [illegible] ဆွဲ ရပ်း ရကြိုး ဆောင့်လိုက် ဆွဲကြင့်လိုက် [illegible] မှာ -- မြောင်း ဆုံ နေ လေသည်။

"ဟီး -- အ -- အင့် -- အသ -- ဟင်း ဟင်း -- ကျွတ်ကျွတ်" [illegible] လေချွဲ ရင်း -- တဟင်း ဟင်း -- [illegible] တိုး [illegible] -- သက် အောင်ကြည့်ရင်း -- လီး [illegible] နေသည် -- ဆောက်ဖုတ်က လေး [illegible] -- [illegible] နေ သောလီး ကြီး မှာ -- [illegible] ပေသည်။

မှုတ်နှာဖုံး နှင့်လူမှာ လိုး ရင်း -- [illegible] [illegible] လာ ကာ လက်ဖိ များ ကို -- [illegible] ။ ထိုအခါမှ -- နှုး ညံ့ အိ နွေး သော -- [illegible]

အရသာ ရှိ [illegible] ကိုင်ကာ -- အား ကုန် ဆောင့်လိုး လေ တော့၏။ လီး ကြီး မှာ -- အဆုံး ဝင် -- အဆုံး ထွက်ဖြင့်လိုး [illegible] ပေသည်။ တအား ကြီး ဆွဲကိုင်ထား သော ကြောင့်နို့ကြီး များ မှာ [illegible] သဖြင့်တိုး တိုး ကသူ့နို့ကြီး များ ကိုဆုပ်ကိုင် [illegible] သော သူ့လက်ကို -- ဆုပ်ကိုင်ဆွဲထိုက် ပါ သော အခါ --

"ဟင် -- ရှစ် -- ရင်" "[illegible] -- အ" [illegible] [illegible] -- တိုး တိုး -- [illegible] [illegible] လေသည်။ တိုး တိုး -- [illegible] [illegible] လီး ကြီး က "ဗလွတ် -- ပြွတ်" [illegible] -- [illegible] ပေါ်လျက် -- [illegible] ကြီး [illegible] လေသည်။ [illegible] -- [illegible] [illegible] လိုက်သည်။

ထထ

[illegible]

မျှား ဖြ နေသည်ကို တွေ့နိုင်ပါလေသည်။ မေတိုး -- ကျေး ဇူး ဖြ -- ဗိုး -- သေး မညာသွဲ့ကိုဆည်း ပူး နေနိုင်သည် ဖို့ -- မျှခင်း ဘက်သို့ ငါရာ သေး ပညာမျက်လုံး မျှား ဗိုး မြင်ရ နေ ပေသည်။ အို -- စိတ်ဘင်လိုဖြစ်မှာပါ -- ဟုကိုယ့်ဖါသါ ဖြေသိမ့်ရ ပါး ဖြန်ပြီး သော ငွေ သောင်ယံအတိုင်း တစ်လှမ်း ချင်း လှမ်း လျှောက်ထွက်လာခဲ့သည်။ ယူဇနမြင်သို့ ရောက် သည့်မှာ -- ယနေ့ပါနှင့်ဆိုလျှင်ဘ ပတ်တိတ်ဖြည့်ခဲ့ လေပြီ။ တိုး အရိပ်အ ယောက်ကိုမျှမိုး မမြင်ရ သေး "အမှာသွီးအစ်မ -- ဆို သေဘိလည်း -- အနစ်နာခံ -- ကြိုးစားတင်း သို့လျှင် -- တိုး ရွှေ မှားဖြို့ရှိ နေဘတ်သည်။ တိုး တိုး တစ် ယောက် -- သူမဘဝကို လင်း ခင်း ချည်မဖြစ်သူ ပညာ ရေး ကို ဆောက်ပုံ -- ဖို့ ထောင် နေ့မှန်း သာသိလျှင် -- ဗိုး -- ကျောင်း နေ ချင် စိတ်ပင်ကုန်ခင်း သွား ရှာ ပေမည် -- ပြီး တော့ -- ယခု တ လောလောတိုက်မှ ဖို့လိုက် သော ငွေ -- အ ရေအတွက်တလည်း သောင်း ရှိနေသံ။

မည့်သို့ဝင်ဖြစ် စေ -- တိုး -- အတွက် ဝိုး ပုပန်ဖိ သည့်မှာအမှန်။ "တိတ် -- တိုး တိုး -- ဟား -- ရာလိုက်ရ တာအချင်ရယ် "ဂျင်း ဘောင်း ဘီ -- သာ ရေရှာတင်တို့နှင့် ခနီသွား သော လူငယ်တစ် ယောက်မိုး -- နား သို့ ရောက် လာသည် -- ဗိုး အိ ဖြေ့မပျက် -- လူငယ်ကိုပဲ စောင်း ကြည့် လိုက်သည်။ ပြာလဲ့ကြည့်လင် သော မျက်လုံး -- ထူထဲနက် မှောင် သော မျက်ခုံး -- ပါး လှပ် သော နှုတ်ခမ်း နှင့် ချွန်မြ သော နှာတံ -- နီ ဖွေး ဖေါင်း ဖို့ သော -- မျက်နှာက -- မိန်း က လေး ကြိုက် -- မိန်း မ ချော ချောသူ။ ကျယ်ဝန်း သော ပုခုံး ကြီး မျှား -- ဖို့ မောက် သော ရင်အုပ်ကြီး မျှား က -- မိတ္တယ် ဖိနပ် -- အား အား ချင် စရာ။ "တာ -- ဘယ်လိုကြီး -- လုပ်ကြည့် နေတာလဲ -- မောင်မ နေ့တတ်ဘူး "ဂုက်တိုး ရှက် [illegible] နှင့်သူ့ [illegible] တင်က - ခင်မငီချင် စရာ သည့်ပု ချော နင်

[illegible] -- ဘယ်ပုံးဘတ်သွယ်မှုရှိသနည်း -- ဗိုး -- ဦး [illegible] -- အ တွေး လုံး မြင့်မြင့် လေး မျှား လှုပ်ရှား [illegible] ကြ လေသည်။ အသိ လျှော်သုံး စကား ကိုမှန်း တုံ့ပြန်နိုင် ရန်လဲ ဗိုး -- တွေး ယူနေရ လေသည်။

"မောင်ဝီက -- ဘယ်သွား နေတာလဲ "တစ်လုံး ချင်း မမတိုး လေသံနှင့်တူနိုင်သမျှတူရန်ကြိုး စား ရ၏။ "တာ တိုး ပဲ -- ဒီကစ်း မြေမှာ မောင့် -- ဆိုလို့ -- ဆောင့် နေ ရတာ -- ဘယ်သွား နေလဲလို့ -- မောင်ဝီက -- မေး ရမှာ ပေါ့"

"အခု -- တွေ့ကြရပြီပဲ လေ" "တာ -- တိုး ကသွား စေး တ -- သေး မင်္ဂ -- ဘယ်လိုလဲဟင် -- မောင် ပြော လား ဟာအဥ္စ ပြောလား -- ဟင်" "အဆင် ပြေလား -- အကို ပြောတာဒ္ဓလဲ -- ဟင်" "ငွေ -- ငွေ ပြောတာ -- လော လောဆယ်တော့ သိန်း လောက်ရထား ရင်လဲဖြစ်ပါတယ်။ ရမယ်ဖို့လား -- တိုး -- ဟင်" "ဟဲ့အယ် -- ငါး သိန်း တောင် -- ဘူရား -- ဘုရား "ဦးသွ်လှင် -- လျှောက်လတ်စ ခြေလှမ်း ကို -- ရပ်လိုက်ခါ -- ဗိုး ရှေ့မှ -- ဘား ဆီး လိုက် ပြီး -- ဗိုး မျက်နှာကိုသံသယမျက်လုံး ဖြင့်ကြည့်ရင်း -- အထန့် တကြား ဆေဘ်သည်။

"မင်း -- မင်း -- တိုး တိုး မှ -- ဟုတ်ပဲ -- မင်း တသူလဲ -- " "တိုး တိုး ဦးမ -- ဗိုး ဗိုး -- မမတိုး စာ ရေး ပြီး မှာလို့ -- ယူဇနကိုလိုက်လာတာ -- တပတ် ရှိပြီ -- မမနဲ့ မတွေ့ရ သေး ဘူး" "မနိုနေရာကို -- မေး မကြည့်ဘူး လား" "ရောက် -- ရောက်ခြင်း မေး တာ ပေါ့ -- စာရင်း မှ အဝင်ပြထား ပြီး -- အထွက် တော့မရှိ သေး ဘူး တဲ့ -- အခန်း (၁၂) မှာ တော့မမပ ရှင်ဘဲး တင်ရှိ တွေ့တယ် -- ဘယ်သွား နေလဲ -- မသိဘူး " ဦးသွ်လှင် -- မျက် မှောင် ကုတ်လိုက်ပြီး -- ခဦး ဝေး သည်။ "ဗိုး ဗိုး -- မင့်အင်အ

အတွက်--အရေး ကြီး နေပြီ"''ရှင်--'''ဟုတ်တယ်--လော
ကိုယ် ပြောသလိုလုပ်--အဲဒီနိမိတ်ဟာ--''အို--ရှင်က--
ဘာသုံးစားရှိမှ နီး မသိ'' ''ငါက မင်းအင်မ--ယောက်ျား
ညီညီလှ ငါတဲ့--''။

ဝဝဝ

ဦး လှ မောင်--တဟား ဟား ရယ်လိုက်သည်။ မျက်
ရည်များ ထွက် အောင်--ရယ်လိုက်ပြီး ဖြင့်ရာဘက် အော
ကြောင်သွား၏။ ''ဒီကောင်--ထက် ကောင်-- ခေါင်
တောင်ကား တွေကြည့်ပြီး မင်း ချက် ချောင် ချောင်ဖြစ် နေ
ပြီထင်တယ်။ '''ဟာ--ကျနော်ကိုယ်တိုင်--ရွှေယာဉ်း လေး
ရ-- တောင်မ လေး နှင့် ယောက်ျား အပေါ်ကဲ့ဆိုကြ၊ နော
က-၂ အခန်း ထဲ ခေါ် ခေါ်သွား တာ-- ပြောလိုက်သည့်ဟုတ် ရိုက်
ဆင်း တဲ့ ဝင်း ကိုဖိုရမယ်''ဟာ-- ကောင် ရ-- ဆိုလိုက်ကို
အငြိမ်ငြိမ် ခိုယာဉ်း ကျော်သိန်း ကိုယ်တိုင်-- ဒီဆိုင်း ညီပြီး
သူကိုယ်တိုင်-- ဆောက်ထဲသာ ဟ-- ကြားတာမှ ပါ့ အောက်ခန်း
မဖွင့်ဘူး --ပြီး ပေါ့လဲ-- ငင်ပြီး နောက် လေး ငါ့နိုး
ပါဒုံး ထွာ-- အခန်း (၁၂) ထဲက ဂါး ပေါ်ဝင်ရ--မင်း
ပြောသလိုနဲ့ရင်--မင်း ဖောက်လိုက်ကနိုင်ငံထဲဝင်သွား တာ
ပဲဖြစ်ရမယ်--ဟား --ဟား --ဟား -- ဟော-- နိုဟိုး လာ
ပေး ပါဒုံး --ဒီမှာ--ထက် ကောင်--မရောင်း ချိန်း
ပြီး --ဘာ တွေလာ ပြောနေသလဲလို့''

ပင်ကိုယ်ကအရယ်သန်သူ--ဦး လှ မောင်ကဟား
ဟား ရယ် လေ--ထက် ကောင်မ နောက် လေ-- ခေါ်သွက်
လေ--နိုတိုး နိုတဲ့ကုလား ကလဲ--အမှောင်ထဲ-- ရောပြီး
ရယ်သည်--ထက် ကောင်-- ခေါင်း ကိုခါရင်း ပြီး တော်
တယ်--စဉ့်ခန်း ထိုသို့အင်း လာခဲ့သည်။

''ဟင်--တိုး တိုး နဲ့လုပ်ပင် ယောက်ပါလား''

နဂိုမ လေး ငုတ်ကက--နှင် ယောက်ဖိဝင်ခန်း ဖြင့်သော

အခန်း (၁၂) ကိုပဲ-- သေချာတ် ပေး လိုက်ပြန်သည်။ ထက်
ကောင် ခေါင်း ထဲ ပုလော အောင်ပေ-- စိတ်ရှုပ် ရွေး
သွား ငံသည်။ အခန်း (၁၂) ကိုလိုက် ဖိုက်ဝင်နိုင် သော
(၁၁) ဆိုသို့ပြန်း တက်ခဲ့ လေသည်။

''ဟန် အောင်လင်မယား ညီပေ‌ဒဲ့--သဘာဝ
ဟေသျှ--နော'''ရှင်ဟာ--ကျမခဲ့ကိုဒီဘဝလဲ--သတိ
ရတုံး ကိုကြည်'' ''အာ--ဘယ် မေ့လိမ့်မလဲ ဗျာ-- ဒိုး ဟာ
ကိုယ်ဝယ်မ လေး ပါ'' ဒိုး ဒိုး ငါ လေး ကိုသင်း ဖက်ထား
ရင်း --အခန်း ပေါ်သို့တက်လာကြ သော-- ငံ့ကိုကိုတွက်
တိုး လာကြ ကြောင်း ထက် ကောင် အောက်ချက်ချင်သည်။

တိုး တိုး နှင့်မှာဦးထွဲလာ သော--ဘဲမှာ-- ခန်းသွား
သ လောက် ရှော မဟော့ခွင့်ပြု ငံရာ-- ထက် ကောင်မနော
လိုပြင်ပ လေသည်--ငံငံမျက် ရေ တောက်ခြ-- မျက် နှာတုံး
ဘာ--သာစွာ တောင်ပြီး ထင်း ခေါ်သွား ရာသုံးသာ
ငရဲ ရှောဘော ပါသွား ဲ့ သောတုံး တိုး မှာယာခုင်ငံ မျက်
ငရဲ ရှော့သို့နတ်သား ပယ် ငင်ဘ ရ--သွား ကာ ရောက်
လာသိပြန် လေသည်။ ပေး ငွှတင်ဝန်ကာ လေး မှာဝိဝိ
ပြည့်သိသာတွက် ပေါ် နေသည်။ ငံနီး ဘ လေး က--ရုတင်
လေး ထက်မှ--တွဲ လျှောင်း နေသကဲ့သို့--ဖွင့် သား
မှာလည်း ဝရံဘာမှ ပင်လယ်ဘက်သို့ထွက် ပေး နေသည်။

''သရှိး ပဲ-- ''ဒီက အောင်-- ရေရွတ်လိုက်သည်။
ငင်ငင်ညီညီလှင့်ငံတဲ့ ဘွဲ့မှ--ရိုး ရိုး ဘား အဘယ်ကဲ့သို့
ဖွဲ့ ရုံး ပြီး ဘရိုင်ပြောက် ရမည်ကို--ငေး ငေး နေသလို
ရိုး ရိုး မှာလဲ--ခဲဆိုဖြင့်သည်ဟိုခ် တောင်းသင်း ခန်းသွား
သောကိုယ်လုံး ကြီး ကိုကြည့်ကာ--ရင်တေ ငံ့ ရိုပြင်ငံတိလှုပ်
ရှား နေ ပေသည်။ မတိုး ပျောက်သုံး မှုံရွတ်ဘွဲ့အခန်း
၁၂--မှပင်လျှင်တောင် ခြေရာ ကောက်ရန် ပြီး --သ ဘော
တူခဲ့ပြီး ဖြစ်သည်။ ထိုသော်-- နေ့ငြဲ့ရက်--တ်နှင် လော

ကဲသ ---ကျိုးရှုနေရပါကနှစ်ဦး စလုံး --ဖေါက်ပြန်လာနိုင် သည့်မဟုတ်ပါလား "။ တစ်ယောက်နှင့်တစ် ယောက် မျက်နှာ ချင်း မဆိုင်မိအောင်ကြိုး စား နေကြတတ် သော်လည်း နှစ် ဦး လုံး အံ့ ဖွယ် ကြည့်လိုက် သောအကြည့်ရိုင်း လေး များ တဆုံ ဖြင့်အောင်ကိုသိလိုက်ကြ သေး သည်--ဤအခါမျိုး တွင်အင်အား ဖြင်း ထန် သော နှစ်ဦး လုံး ၏ကြည့်က--လင်းရလဝ်တွင် ရွေ လုံးသိ ရိုက် ပေါက်ကွဲသွား သည်နှယ်-- ခေါင်း များ --ငုံ့လျှိုး ဖြစ်ဝိကြ လေသည်။

"သူတင်--မမရဲ့ယောကျ်ား --ငို--ငိုခဲ့ဘို ပါလား ""ဆိုး --ဟာ-- ငိုငိုခယ်မ-- ငိုညီမ လေး ပဲ"

ယိမ်း တိုး --ဖိုင်ဖိန့် သော အ တွေး ရိုင်း များ နှစ် ဦး လုံး ရင်မှာလျှပ်း တနိ နေသည်။

"ဗျို--ဂ လောက် ""အဝတ်ဘိဒ်ကြီး ရွေ့လျား မှုဝ် သွား ပြီ --အနက် ရောင်ဝတ်စုံနှင့်လူ--

"ဆိုး --သတ်သား -- ဖေါက်- ဖေါက်- ဝုံး -- ဂလွှမ် ""အမ လေး --လာကြပါဒုံး --ရှင် "အဝတ်နက်နှင့် လူလက်မှ ပ ဖွဲ့တိုက--အသံတိတ်ဂိုယာတတ်ထား ၍ မကျယ် လောင် သော်လည်း ကြမ်း ပြင် ပေါ် သို့ဝပ်ချလိုက် သော ညိုညိုလွင် ကျော နောက်မှတရစ် ဖြေပန်း ဆိုး မှာအ ဝိဝ်ဝိဝ် အမှာမှာ--လင့်စပ်သွား သည်--အဝတ်နက်မျက်နှာဖုံး နှင့်လူက--လာလမ်း ကိုပြန်အဝင်၌--ညိုညိုလွင်--လွင် ကနဲ့တဝ်ပါသွား လေသည်။ ထက်အောင်အချိန်မကြွေ့ဝက်၍ နောက်ကျသွား သည်။

"လုပ်--လုပ်ပါဦး. --သူ--သူပါ--သွား ပြီ ရှင့် ""မင့်ယောကျ်ား အတွက်သိပ်ဆိုး ရိမ်နေသလား တင် "ဟို--ကျမ ယောကျ်ား မှုဖူး --ခဲအို- ရှင့်- မမတိုး ယောကျ်ား ""ဒါဖြင့်--မင်း --မင်း က ""မမတိုး တိုး ရဲ့--ညီမဆိုး ဆိုး ပါ--အမှာသည်အစ်မမ--ပါ"" အော

ဒိလိုင့်--ထက် အောင်ရှင်း သွား သည်။ ထက် အောင်--ပ ဝိုကြီး ကိုတွန်း ရွေသည်--မရ။ အဝတ်တန်း ဆံချောင်း မှုပ် ကြီး ဖြင့်--ကုတ်ခွာသည်--မ ရွေ--- "ဒုမ္မပါပဲ--ဘယ်ကို လုပ်ကြမလဲ--ဟင် " "ဒီ--ဖျိုဝက်အံကိုပဲ--ရ အောင် မှင့်ရမှာပဲ--ဆိုး ဆိုး "သန့်မကျစ်လျှင်ဤခွန်အား အပြ ပါသောထက် အောင်ဖျစ်ရှား မှုတို--ဆိုး ဆိုး ဈေါက်ဖြ ား မှာ ဝေး နေမိသည်--ထက် အောင် ရွေး ပြန်လာသည်-- ထ ပေါ် ဆကျ ကိုင်ဒွ ချတ်ပြန်လိုက်သည်။ ကြီး မား လှ သော ရုဝ်မု ကြီး များ --ရွက် ပေါ် လာသည်။ တစ်ချိန်တင်ခါမှ မကြုံဖူး သေ ပိုဖျစ် ရှောက်ကြ ာ ဖြင်း --ဆား ကိုး ရဲဖြင်း --တိုကြ ား ပို့သွား ကနဲထက် အောင် ပေါ်လာခြင်း သည့်ဆိုး ဆိုး အတွက် လှ ရော--ဝိဘါ--အား ဘက်ခွင်လန်း စေခဲ့ လေသည်။ ထ သေး ဤသို့လှ ကောင်ထွား သွား --အရုပ်ဖြင့်ဖြင့်နှင့် ထက် အောင်ဖ မသကြီး များ က လှေကျင့်ယူထား မှုန်း သိသာ မှ ပေသည်။ ခွန်စွမ်အား နှင့်အဝတ်ဖိဒ်ကြီး ကိုတွန်း ရွေ နေ သော--လက် မောင်း သား ကြီး များ မှာကြွက်သား ခြောင်း တ ခြောင်း အဖြလာတော ရွေး များ ဖြင့်-- ပြောင်လက်လာ လေသည်--ရင်အုပ်ကြီး များ ထက်မှာ ဖြတ်သန်း စီး ကျ လာ သော ရွေး ပေါက်ကြီး များ ကြမ်း ပြင် ပေါ် သို့ ပေါက်ကနဲ-- ပေါက်ကနဲ--ကျသွား ကြသည်။

သူကိုကြည့်ကသည့်မှာကဗျာ ကျော်တဘ်ကြွယ်မင်း သား "ဓေါ်း ဗိုး (လ) "နှင့်တူလှ ပေသည်။ ယခု ခေတ်ရုပ်ရှင်တို့ အား နိုး တို့တက်--ကြွက်သား ကြွ ရှ မှု--ဖျစ်ရှား ဟန်ပြ ဖျော်ကထက် အောင်ကိုမှီမည်မထင်ဟု--ဆိုး ဆိုး -- အ ရေး တွေး မိ သေး ၏။

"ဗျို--ဂ လောက် " မြေဒ်လင်း သား ဘိသကဲ့သို့ ဗျိုဝက်ထံဒါး --ပေါ် မလာ-- ရွေ့လျား သွား သော ဝ တ်ဂါဒ် ရှောက် ကျော်ဘက်--သည့်ထား လုံး ဝထင်မှတ်

ပေသား သောပါတ်လှေပါး -- ဆိုင်-- အငယ်ကေား တင်ခု ဖြစ်နေပြီး ပင်-- ထက်အောင်-- ဦး ဦး အား တင်ချက်ပြုံးလိုက်သည်။ ပင်ကိုယ်အသား အရေ-- နုနုမွေး မွေ လေး ကမျက်နှာဝယ်နီရွေး -- ဖြီး ပန်း သွေး ရောင် ပြေး နေရှာသည်-- လေး ကိုင်း လေး သတ္တာန် ကေသွတ် ရွေး နေ သောချက်စင်း လေး နှင်လှာကဲ့သို့ ရှိနေသည်။ ဖိ မကြည့်နေ သော-- မျက်ဝန်း လဲပြာပြာနှာ-- အား ကိုး သွိုး ငယ်လွန်း လှသည်ဟု-- ထက်အောင်က ငဲ့လိုက်မိသည်။

ဝါလ္ပဲ ပေါ်ပ္ပံ-- တဖိဖိ-- လည်နေသည်-- ဝင်အား ပလုတ်ကိုလွှင်း ဝိုက်လိုက်သည်-- တင်ပြင်း ဘဦး လည်း ဦး ဦး ၏လက်က လေး ကိုသွင်သာ နွေး ရွေး နှသည်ကိုင်ပြင်လွှင် ၏။ "ဟဲ-- ဦး ဦး -- ကုနေဒ်-- သင်း လိုက်သွား မယ် ဦး ဦး နေခဲ့နော်" "ချိ-- တင်ဟင့်-- ထင်အင်း ဦး မနေရဲဘူး -- လိုက်မယ်" "ဟဲ-- ခါပြင့်လာ-- အချိန်ဟော သိပ်ဟန်ဖိုး ရှိ နေပြီ-- ဦး ဦး"

နှင်ယောက်သား ပါတ်လှေပါး လေး ၏ အတွင်း ဖုံး ဖုံး ဘဝ်ကဝ်ဝင်လိုက်ကြသည်နှင့် "ပရက်ရှာ-- ဂုန်က ရို ငင်စတန် "ဖုံး အား သောဗီအား -- ပြင့်အရိုအ ကျော် သင်း သွားသော ပါတ်လှေပါး လေး အတိုင်း -- နှိပ်ထဲ ကျသွား လေသည်။

ပါတ်လှေပါး လေး မှာ-- သုံး ပေ ကျော် ကျော် လေး ရှာသာကျယ်ဝန်း လေရာ-- ဦး ဦး သည်ထက်အောင် ရင်ခွင်ထဲ၌-- လှဝင်ကဝ် နေရ၏။ ထိန်း ချုပ်အား သော ထက်အောင်နှာ ခေါင်း ဝဲသို့ဦး ဦး ၏ ကိုယ်သင်း ရှိ ဆီစီ-- လေး က-- သင်း ပျံ့ဝင်လာရာ-- ပြောက်ရှိနာ ပီတွယ်ရိုဝင် နေရာသော ဦး ဦး -- ပုဆိုး လေး ကို ... လိုက်၏။ "ဟ-- "ဦး ဦး ကရ ... ကြက်သီး ထသွား တန် လေး ဖြင်-- ...

နှင်ကိုင်လိုက်မိ လေသည်။ မျက်နှာချေသာမှု-- ထက်အောင် ကိုပြောြည့်ရဲ-- ဝုံပြုံ့ရင်ထား ၏။ ပါတ်လှေပါး လေး က-- လေး ရွေး ရှာနိုင်ရင်း -- နေပြီ-- "ဆိပ်-- ကြောက်နေ လား -- တင်-- ဦး ဦး" "ကြောက်တယ်--" ဦး ဦး က လေသံဖြင့် "ကြောက်တယ်" ဟုပြန်ပြောရင်း ဖြင်း ဖြင်ကို ငိုက်ကြည့်နေမိသည်။ ထက်အောင်လက်ကြီး များ ကဦး ဦး ရင်ဘတ်နီ လေး ဆီသို့ လှေကျ-- မှတ်သပ်လာသည်။ ဦး ဦး ဝါကြက်နို-- ဖြင့်သွား ၏။ ရွေ ရွေး ညှပ်သာ သောအတိုင် အတွယ်က-- ဦး ဦး တင်ကိုယ်လုံး ကို-- သပ်သပ်ခါ-- တုံရှိ လာ နေသည်။

အတွင်း ဝ်-- ဘရာဇ်ယာ-- အပျော့ခေါ်း လေး အတွင်း မှ နှုံး ညိုဝါထက် သော-- နို့လေး များ အဝါအ ရော က-- ထက်အောင်လိုး ကို-- ထန်လာ စေ သေသည်။ ဦး ဦး ကလဲ-- အ ယောက် ယောင်အမှား မှား ဖြင့်ထက်အောင် ပေါင်ကြီး အားလက်ပြန်ကိုင်လိုက်မိရာ-- အ ကြောင်း လိုက် ဝုံး အ နေ သော အ ခင်း ဘီအတွင်း မှလီး ကြီး ကိုဆုတ် ကိုင်ပေး မိလိုက် လေသည်။

ငဘ မ တော့-- ကိုထူဝိ ကြောက်ကြွား ဖြင်း ဖြင့် အသိရှိကိုင် နေမိပြီ မှ "ဒါ-- ဒါ-- ဘာလီး ကြီး ပဲ" ဟု သိလိုက်သည်နှင့်အသိဝ်ပြင်း သော-- ချွေး ရွှေး တင် ကောင် ကို-- ကိုဝ်မိသွားသို့ထက်ကို-- ရုတ်တနဲ-- ဖြုတ်လိုက်ပြီး -- လက်နှင်မက် ပွတ်သပ်-- ဘုတ် ရှေ့ နေမိသည်။

ထက်အောင်ထံမှ-- ပုပ္ပေါ် သော-- အသံကြ ... လေရာ က-- ဦး ဦး ... ဝင် ဝင် လေး ကိုဝ်ထိစ ဝ်မိကြ နေရာ-- ဦး ဦး ... လေး ကိုက်ချ အသက်အောင်ကား ... အောင်ဖလက်ပလတ်က နဲ ... လာသလို-- ... ဦး ဦး ... ပြီး

ခိုး ... — ဖောက်ဖုတ်ဝ လေး ကုလားခလယ် လေ
... ... ထဲဖြင့် — အတွဲ ကြောင်း လေး အား မှုတ်သ
...နည်း။

ဗိုး ဗိုး — လက်ဘက် အောင်လည်ပင်း ကို နေ
ဖြစ်ပိုင်း ... ကြီး ခေါင်း ကို မေ့လိုက် လေရာ — မှ နေ
သော ... နှင့် လှောတို့က — သံလိုက်ဓါတ်ဝင်သွား သိ
မှုး ကဝ်သွား ကြ၏။

"မင့် — — "ကနဲ ဗိုး ဗိုး အုတ်မှမြည်သွား ဂုလေ
သတ္တိရှင် ယောက်လုံး ၏ အသက်ရှုသံမှာ ပြင်း ထန်လာ
ဆိုက် — — "ဖွန့် "ကနဲ — ဂုဝ်ကန့်ပြင်သက်သွား သော
လှေခါး လေး တံခါး က — အလိုအ လျောက်ပွင့်သွား လေသ
"အာ — ဗိုး ဗိုး "ထက် အောင် — ဗိုး ဗိုး လင်ကိုခွဲပြီး
ဓါတ် လှေခါး အပြင်သို့ မှောကနဲခုန်ထွက်လိုက် လေသည်။ "ဟား
နဲဘဲ့အခန်း ကြီး မှ ပေ့ဘုတ်ဗဲ — ဝဲ" ထက် အောင်တစ်ကိုယ်ထဲ
ရေရွတ်ပြီး — အခန်း ကျယ်ကြီး အတွင်း လှမ်း ဝင်လိုက်သ
အနံ့ရသယ်ဘာဝ်ရလှစ်ကနဲဝင်လာ၏။

"ဒုတ် — အီ — ဖြောင်း — ဖြောင်း "

အ ပေါ်မှဗိုး ဂိုက်လိုက်သော — သံဒုတ်ကိုင်လက်ကို
တဝ် ကျေး ဘိုက် — လက်ကြွတ် ခြေဖြင့် — ပင်လှမဖင်း အုတ်
အား သွင်း တာ — ဆောင့်ခွဲလိုက်သည် — ဂုန်အုဂုံယ်ခနွ
ကြီး ကမြကျလာ၏။ ထိုအခါ — ဘယ်ညာ — ပင့်လက်သီး နှင့်
လုံး ကိုအား ဖြင့်ကြီး ၍ ဘောဝ်ဘာဝ်ပြင်လိုက်ရာ — ဂုန်သူ
ကြီးဒိုကြင်ရှာ — ပတ်လက် — — မျက်လုံး လေး ဖိုင်း ဖိုင်း
လည်ကာ — ကြည့်နေ သောဗိုး ဗိုး လက်က လေး ကိုဆတ်ကနဲ
ဆွဲပြီး ပြေး ထွက်ခဲ့ကြသည်။

"ဟဲ-ဟဲ-ဟဲ-လူနှင်း ဘောင်း ကြီး -ကြွပ်ခဝ်ပေ
"ဟင် — ဦး လေး — ဦး လှ မောင် — ခမှား "
"ဟား -ဟား -ဟား သိပ်ဝံ့ဆောသွား သလား ...

... ... င် — သွားသလက်ဂုံး — တံ
... ... လိုက်ပြီး ဂုဝ်နေသူက — ထက်
... ... မြင်ကွး သော — ဘဂုဝ်(ဂု) ပေမှုဖြင့်
... ... ပေါ်... — ကင်း ဘောင်လို — တံ
... မျက်နှာ ... ကြီး — — —

ဦး လှ မောင်က — သူမြင်ကွး သော အနက်ရောင်
... — အကြို နှင့် ဘောင်း ဘီကို — ဝတ်ထား သဲဖြစ်သည်။
မျက်နှာ ... ကိုမူ — ချတ်ထား လေသည်။

"အော — ... သော — မှုဒိမ်း သမား က
မင်းများ ကို" ဦး လှ မောင် — သွဝသံအတိုင်း အသံကြီး
... ကြီး ဂုယ်သည်။ "ဟား -ဟား -ဟား — ပင့်ဦး နောင်
က — ဒိဝ်ဘောင်ပ်လား — ဟင် — လူကိုယ်ဖိုင်ပြဝ်မှဝဲ
... ဖြေရ သော ... ဟား ဟား ""ခင်များ ကိုလူကြီး လူ
ကောင်း တင် ယောက်လိုက်ဆ် ဗိုလ်တဲ့ဂုဝ်ရဲ — ဗိုလ် လေး ...
... ... ဒိဝ်သ မြောသွား ပြီ။

"ဟဲ-ဟဲ-မင်း ကိုမင်း — ကိုတ်ဂုဝ်း ဖရိုး မင်း
... ဘောင်ဗိုး ဗိုး — ဗိုး ဗိုး — သဲပင်း နဲ့ ဘောက်
... (ငီ) ... လိုမှား အဝင်ဖြင့်သွား သေး လား —
... ဆောင်" "ခင်များ ဟာ — ဗုး မနိး ... လိုဖြင့်မ
... — ကြ ရေ ... ရေ ... တဲ့ — ... — ... ရေ ... —
... ကြီး ... ပေါင်း များ ... ယုတ်မာ ပက်စက်တဲ့
လူတင် ယောက်သို့တာ ကို တော — ... မျက်ဝါး ... ထွေနေ
ရပြဲ — ဦး လှ မောင် "" အေး — ဒီထက် — မင်း ... အော
... ဆောင် — ... ဒီမှာကြည့် " လက်ဝဲမှ လေး လက်မ
... ... ဘောက်(ငီ) လေး ကို လေထဲသို့ မြှောက်၍ ခလုတ်
... လိုက် သော အခါ — ... ... တည်း ဖြင့် နေကြ သော
... ဝယ် လေး ခနိး — — လှောတနဲ မှင့်သွား ကြသည်။

"ဟင် - ကိုး ဗိုး — ဟာ — ဟို — ဟိုမှာ — ... "

"မမ--တိုး တိုး --" ထက်အောင်အနောက်မှ
တိုး တိုး က--အသံကုန်အော်လိုက်သည်။ ထက်အောင်က တိုးတိုးကို
ခပ်တင်းတင်း လေး ဖက်ထားလိုက်ရသည်။ တိုး တိုး နှင့်ရှေ့
ငယ်တို့တဲ့ဆီ--အပြေး ဝင်လာ မချော လေး နှင့် ယောက်မှာ
ထည်း --အဝတ်ဗလာဖြင့်--သံတိုင်များ အတွင်း အကျဉ်း
ခြင်း ခံထားကြရသည်ကို--ထက်အောင် တွေ့လိုက်ရ လေသည်
"ဟိုဟာ--သူ ရွှေး ကြီး ဦး သံ ချောင်း သမီး --ခင်ခင်
ဆွေး --သူ- သူက--ရန်ကုန်က--လာလည်ရင်း --
ပျောက်သွား တဲ့--တပ္ပ ဆိုလ် ကျောင်း သူလေး --လှိုလှိုဝင်း
တင်- ခင်--ခင်များ " "ဟား -ဟား -ထက်အောင်
ထက်အောင်--မင်း ကိုယ်မင်း သိပ်လည်လှပြီထင် နေတယ်ပေါ့
လား --ဟား -ဟား --ဒီလူ ပျောက်မှု တွေ--လူသတ်မှု
တွေအတွက်-- သောက်လှမ်း ဘို-- ရောက်လာတဲ့--စုံထောက်
ဆိုတာ--ငါသိပြီး သား "ဟ-ဟား --ဟား " ဒေါသ
ထွက်လွန်း၍ ထက်အောင်အသား များ တဆတ်ဆတ်တုန်လာနေ
ပေသည်။ တိုး တိုး --နုငယ်--ခင်ခင် ဆွေး --လှိုလှိုဝင်း
လေး ယောက်စလုံး -မှာ -ပင်ကိုယ်အသိဉာဏ်များ ကွယ်
ပျောက်ခါ-- ဆေး ဝါးထား ကြသူများ လို--သံတိုင်များ အ
တွင်း ကုတင် လေး များ ပေါ်၌--ငုငု--ငိုင်ငိုင် လေး
ထိုင် နေကြသည်။ မျက်နှာလှလှ လေး များ က တော်ပတ်ရင်
က လေး များ အထိုး ခံထား မှုကြောင်း ရဲ နေကြ လေသည်။ ပုပ
ကျော့ရှင်း သော--ကိုယ်ခန္ဓာ လေး များ မှာမူ--ပိန်ချုံး
ပင်တင်း ပြည့်--နှံ့ကား နေ၏။ ဥပမာ--နို့သီး အုံ လေး
များ ကို--အလုံးဝန်း --ဖိုဖိုလှ ဖြ ဖေ သော --ဖြ ေ
တင်ဖိုး သုတ်လိမ်း ထား တန်တင်း မကျစ်လျစ်ပြီး ဖိုနို
မောက်မောက်--လှလှပပ--ဒ ရောင်ထွက် နေသည်၊
အထွက်ဆို သော--တရား ကိုမသိနား မလည် သော
ကျောက် ခေတ်လူသား များ နှယ်--ကုတ်ချင်မဲ့ချင်လျှင်ယည်း

တယ်သူမှ ဂရုမစိုက်ပဲ--ဘောက်ပတ် လေး ကိုပြီး ယား ယံ
ခြင်း ဘို--မြေ ဖျောက်ခြင်း မြေ ဖျောက်မည်--ဖင်ထဲလက်
ကိုကြီး လည်း တမြင်း မြင်း ကုတ်ချင်--ကုတ် နေမည်။
ထိုင်ရသည့်မှာ ညောင်း လာပါက--ကုတင် မြေရင်း
မှ ပိတ်ပြုပြင်ကို--ဆွဲကာ နဲ့ဆွဲပြီး ကုတင် ပေါ် ၌ ကန်လှဲ ချ
တတ်ကြသည်--သူတို့ လေး များ ကိုထက်အောင်ယူကြ ရကြည့်
လိုက်ရင်း --ဦး လှ မောင်ကို--အမုန်းကြီး ချင်ထိတ် ပေါ်
လာ၏။

"ရွေး -- ရွေး --ခင်များ တာ--လူစင်စစ်
မဟုတ်ဖူး -- ရွေး မှ-- တော်သလင်း စိတ်ဝင် နေတဲ့--
မှာ ဘူး -- ရွေး ။ "ဘယ်ဟား --ခွပ်--ခွပ်" "အဲ"
"ဒေါသဖြင့်--မျက်ကန်း ဒေါသဖျို့ အော်-- နေသော
ထက်အောင်--နဘင်ဆီသို့--ကင်း ကောင်ကြီး ဆီသွား ခြေ
ရုံကမှ စိတ်ချက်--ဝင်ဝင်သွား ရာ--ကြမ်း ပြင်သို့ ခွေကန်
ကျသွား၏။ "ကိုနိ--သူတို့နှင့်ယောက်ကို--တဲ့ထားလိုက်"
လဲကျသွား သော--ထက်အောင်ကို--ကင်း ကောင်ကြီး က
ရှေ့ကနဲ-- ဆွဲလိုက်သလို--ကိုနိက-- တိုး တိုး အား ဆောင်
ထွန်း လိုက်ပြီး သံတိုင်များ အတွင်း သို့--တွန်း ထိုးလိုက် လေ
သည်။ ဦး လှ မောင်တို့ထွက်သွား ပြီး မကြာမီ--အခန်း ကြီး
တင်ပက်မှုန်း မှတ ခေါ်က်-- ခေါ်က်--ဗိနပ်သံနှင့်အတူ
ပါ လျှား သော ဂါဝန်ဖြူ လေး ကိုဝတ်ထား သည့် ဧည့်ကြိုမ
လေး --သူ့တန်--လက်ထဲ၌ ငွေလင်ပန်း လေး တစ်ချပ်
ကိုကိုင်ပြီး ဝင်လာသည်။

ထမင်း အကျွပ်မပါသော-- ရင်နှင့်မှာကလင်း
လျှောက်လိုက် လေတိုင်း ကျောက် ကျောတုံး ကြီး များ အလား
မှုက်ထွက်ခါ-- ရင်း နေသည်။ မြေချ--ထား သောဘ်ပင်
များ က-- ကျောမှာ ဝဲပုံ နေသည်။

"မင်္ဂလာ--ပါ--မတိုး တိုး -- "သူမကတိုး တိုးကို

[illegible]နိကမူ--ဖွတ်လက်သူခိုး ကျင်ငှာပင်--လို့ အရင်း [illegible] နား မှာ ကြောတစ်ချက်ရသလို ဆေး ထိုး အပ်ကို--[illegible] [illegible] ထိုး နှံပြစ်လိုက် လေသည်။

"ဟင်--ခွင်-ခွင်--ဒါ-ဘာလှုပ်ဘာလဲ--[illegible]

ဖိုး ဖိုး --ယိုတီလန့်တကြား အော်သည်ကို--သူတ [illegible] မျက်လှာ လေး ပင့်ပြီး --ဆေး ထိုးဆေး စက်ပြ ပြလိုက် "နောက် တော့ဖိမှာ ဖျော်--ညီမရယ်" ဟုဆိုး သွင်း [illegible] သော စကား ကို ပြောပြီး ဆေး ထိုး အပ်ကို ငွေလင်ပန်း လေး ထဲပြန်ထည့်ကာ--သူမ ဘိုယ် ပေါ်မှ--ဓာတ်ဝတ်ထိုင်ကို [illegible] တချက်ချင်း နဲ့ ဖွတ်ပြစ်လိုက်ပြန်သည်။

ဖိုး ဖိုး မှာ--ဖိုး ရှိမ် သောင်တိ--ကြောက်ဖိ များ ဖြင့်တုန်ဘို နေစဉ် လေသည်--သူတနိုလုပ်သမျှကိုလဲ ငေး ကြည့်နေမိ၏။ ထိုပေါ်သို့ဖွတ်လိုက် သောဓာတ်ကို အပြ လေး အောက်မှ--ရှိန်း တနိုထွက်လာ သော--နိုကြီး မှာ မှာ--ပါရင်း သွား ကြသည်။ သူတနိုက--ဒါ့ မှဂ်ဝ နိုကြီး ကို လှော့တနဲ့--ဖွတ်ပြစ်လိုက်ပြန်၏။ ထိုမောက်ထင်း တား နေ သော--တဖိပါး ကြီး များ တဝင်း လက်သွား လေသည်။ ထိုး ဖုံ့ဖို့ မှ မောတ် မောက် လေး ထက်မှတပြား မ လေး တ် [illegible] ဆောက် ရွှေး လေး များ ရွှေ ရောင် တောက် နေ လေသည်။

ထိုအခိုက်--ထက် ဆောင်လှူး လှနိုလှုပ် ရှား လာပြီး လိုး ကြီး မှံ့သာ ပြော ပြော အက်ထဲ မတ်--ကြီး သွား မ [illegible] တောင်လာ လေသည်။ ဖိုး ဖိုး မျက်လုံး များ တထက် ဆော [illegible] လိုး ကြီး ကိုစိုက်ကြည့် နေမိသည်။ ထိုမှမ လေး ရင်ခွဲ--ကူး [illegible] ပြား သောသာ လောင်းမျိုးခံ ဝေး လာရမ်။ ထက် ဆော မျက်လုံး မှ ဝိုကြည့်လိုက် သောအခါ--အဝတ် ဗလာဖြင့် ဖိ ဝိအ [illegible] ယား လေး ရှုရင်ခါ--ချိုဝင် သောမျက်လုံး အစုံဖြင့် [illegible] ထူနိုက် တောမှုံပြ နေ သောသူတနိုအား တွေ့လိုက်ရ လေသည်--ဆေး တနိုဖိုး ကြောင်ထက် ဆောင်လိုး ကြီး မှာ

[illegible] ဝင်လိုက်သည်

[illegible] ဝင်ဆိုသူ [illegible] တာ [illegible] လေး [illegible] ချက်လိုက်သည် [illegible] ငွေလင်ပန်း လေး ကို [illegible] ချက်ကာ--ဝန်း တဲ့--[illegible] ကို ယောက်ခွင်း [illegible] ငွာကိုင်ထွယ်--အသုံး ချ [illegible] မှုး သည်--ပွင့် သော သံတံခါး မှ--ထွက် ပြေး ရန် ဦး စား ဝ် သော [illegible] တင်ဖက်ခနိုး မှ--ထွက်လိုး လေး --ပေကလဝ်--ပေ တလဝ်--ကိုက်ကြည့် နေ သော မမတို့ နှင့်သတ် မေ့နေ သော ထက် အောင်တို့ကိုကား ခဲ့ရမည့်ကိုဝန် လေး နေမိပြန်သည်။

ပြီး တော့--သူတနို--ဘာသက်လုပ်မည့်ကိုလည်း သိချင် နေ သေး ၏။ ဖိုး ဖိုး ကိုမှ--သူတနိုကချွဲသည့်ဟုပင် သ ဘော မထား ပဲ--လှပ်လှပြသား လေသည်--ငွေလင် ပန်း လေး ထဲမှဓာတ်ယူလိုက်သည့်မှာ ဆေး ထိုး အဝ်တစ် ချေ ဖြစ် နေသည်--ဆေး ပုလင်း လေး ကိုချုပ်ဖွင့်ပြီး ပြန်ထ ထိုးချင်း ကျင်ဖွာရုပ်လှုလိုက်သည်--လွှတ်မွား သော ပုလင်း ခွံ လေး ကို--ဝင်း ထဲသို့ချ လော်တနဲ့ပြစ်တဲ့လိုက်သည်။ ထို နောက်--ထက် ဆောင်--အောင်း ဘိတ်--ရွဲ ချုပ်လိုက် [illegible]--အတွင်း ခံ ဘောင်း ဘီကြား ကြား လေး ဘောက်မှ ဝ် ချိန်ပြည့်ဖို သောတက် ဆောင်လိုး ကြီး က--ဝရမိး သိး ကြီး ဆလား ရုံး ထ နေသည်--ဖြောက်ခံ ဘောင်း ဘီ လေး ကို-- ဘော မှ ပါး ပါး ပါး လေး ဖြင့်ရှုတ်ကနဲ--ရွဲရွဲလိုက် ရာ--လ ရွေး အ ရွေး လိုက်ကြီး ပေါ်လာသ်။ ကျွန်း မ ရေး လိုက် ဝါး သောသူနို့--အ မွေး အမြှင်များ ဆော မှ--ကျင်လျှော်သနိုမှာ သောကြွက်သား ကြီး များ ကို တွေ့ ရသည်။

ဖိုး ဖိုး မှာ--ယောကျ်ား တနိုသာကို ပထမဦး ဆုံး တွေ့ဘူး ခြင်း ဖြစ် လေရာ--ရင်ထဲ နွေး ကနဲခံစား [illegible] ပြီး --မျက် စေ့ကိုအသာ မှိတ်ထား လိုက်မိပြန်သည်။

တဖြေး ဖြေး ကြီး သထက်ကြီး ကာ--- တောင်သည်ထက် တောင်
ထားပြီး ဝတ်လစ်စလစ်ဖြင့် ချောက်ဖုတ် လေး ကိုပြုံးပြုံးလိုက်မြွက်
ပြုလိုက်လုပ် နေ သော ဆူဇာနီ အလှကို ကြည့်ကာ---ဖိုး ချင်စိတ်
များ တဟုန်း ဟုန်း ထလာ လေသည်။ ခြေသလုံး ညိုဖွဲ့---
လျှော့ချရပုံ နေ သော ဘောင်း ဘီကိုလဲ ဒေါသတကြီး တရှူး ရှူး
တဆွဲဆွဲ---ဆွဲချွတ်ပြီး လွှတ်ပြစ်လိုက် တော့သည်။ သူ့အား---ဘီး
လုံး သဘက်အလား ဝါး ဝေး တော့မ လောက်ရုံး ဆူး ဝါးဝါး
ကြီး ကြည့်ကာ အဝတ်အစား များ ဆွဲချွတ်ပြစ် နေ သော
ထက် အောင် အား ဆူဇာနီက---နာထန် နေ သော ဆင်ရိုမ
လေး နှယ်---ထက် အောင် မျက်စွာ အနီး ချောက်ဖုတ် လေး
ကိုတိုး တိုး ပြီး ကပ်ပြ နေ လေရာ---ထက် အောင်နှာ ခေါင်း
အတွင်း သို့သို့ ငိုး သော---ကာမယနံ့မှ ာတရှိုင်းရှိုင်းဝင်
ရောက်သွား ပေသည်။ ထက် အောင်တစ်ကိုယ်လုံး မယုံကြည်
နိုင်ရောသွက်သွက်ခါရင်း လာပြီး အလွန်ကြီး ထွား တောင့်
ထ နေ သော သူ့လီး ကြီး အား လဲ---လက်ဖြင့်ဆုပ်ပြီရင်း တ
ဟင်း ဟင်း ---ဖြီး ဖွား နေသည်။

"အိပ်---လိုး ချင် နေပြီလား---ကိုထက် အောင်
ဟီ-ဟီ-ဟီ" "မခနဲ့ လေး ဝေး ဆူဇာနီအမှုအယာတထက်
အောင်စိတ်ကိုနိုး ဆွ ပေး နေသည်။ ထက် အောင်---ကြမ်း ဖြင်
[illegible]ရန်း ကန့်ထရပ်လိုက် လေသည်။ ဖြီး မ ား လေး လံ သော
[illegible] ကြီး က---အဖျား တုတ်---အရင်း ကြီး သော အရှယ်အ
[illegible]ား ဝုံးသွင်း ယူထား သည့်ခံချိန်တင်လီး ကြီး အဖြင့်ရှိုး ရှိုး
[illegible]ကြီး (ဂ)လက်မခန့် ရှေ့သို့ ထောင်ထွက် နေ ပေသည်။

ပြုလ်နီရဲ နေ သော လီး ဒစ်ကြီး ကအ ရေကြည် များ
[illegible]စွတ်လှုတ် ပြောင်လက် တောက်ပ နေ လေသည်---ဆတ်ကနဲ
[illegible]တ်ကနဲ---ပုတ်သင်ညို---တစ် ကောင်လို---ခေါင်း ညိတ်
နေပြန် သော ကြောင့်ဖိုး ဖိုး မှ ာ---ရှက်စိတ်နှင့်မျက် စေ့
[illegible]တ်ထား လိုက်ရသည်။

ကပြွား မ လေး ဆူဇာနီက မှု---တခစ်--ခစ်--သ
ဘောကျ သော သူမ--- ချောက်ဖုတ်ဖြူဖြူရုံး ရုံး လေး အား
ရရှမှုတ်သပ်လိုက်--- ချောက်စိ လေး ကို---လက်ညှိုး ဖြင့်
[illegible]ညှာ ပွတ်ကိုက်ပြလိုက်လုပ်ရင်း---သူမကိုယ်တိုင်း မှ ာ
[illegible]း---ရာဂမီး များ တဟုန်း ဟုန်း တောက်လာသည့်
[illegible]ား---နှုတ်ခမ်း လေး ရှုံ့ချွန်ပြီး---မျက်လုံး လေး မှေ
[illegible]ား ကာ---တအင်း အင်း ငြီး ဖွား နေပြန်သည်။

ထက် အောင်ဆံခန်းညှား ကျင်လျှပ် သော ကိုယ်ခန္ဓာ
[illegible] ကြီး ထွား တောင်ထ နေ သော လီး ---ဆူဇာနီ
[illegible]ကိုယ်ဝတ်လစ်စလစ် များ က---ဖိုး ဖိုး မျက် စေ့ ဖေါက်
---အကြိတ်အနယ်---လိုး ပွဲကြီး တင်ရပ်သင်ဆွဲ ရန်တာ ဝန်
[illegible] ဖိုး ဖိုး အိပ် သော အခါ---ရှက်စိတ်--- ဒေါသစိတ်
[illegible]စိတ် များ ဖြင့်တုံ ရ---ပြောက်ခြား နေ မိ ပေသည်။
[illegible] လေး ဖြင့်ရုံးမှု က--- ယောကျ်ား [illegible]
[illegible] ကြောင့်လဲ---ဖိုး ဖိုး နေ
ရာ မှ ရှိ အောင်ရှက် နေ မိသည်။

လှုပ်ဟိ ပျော့ နေပြုံပြူ သော ထက် အောင်နှင့်ရမက်
[illegible] တောင်---ဆူဇာနီတို့နှစ်ဦး ---ဖက်ထွေး မိသွား ကြ
[illegible] လေး [illegible]---ထက် အောင်က---အား
[illegible] ရကြီး နမ်း ရုပ်ခါ---ဖွော ချင်း ---ကလိ နေကြ လေသည်။
[illegible] ကြောင်း လေး အောက် မှလီး ကြီး က
[illegible]---[illegible] သလို---ဖိုး ဝင် နေ ရာ
[illegible] ဖြင့်ညှပ်ထား ပြီး မသိမသာ လေး
[illegible] နောက် ဝင်လုပ် ပေး လိုက်ရာ---လီး ကြီး မှ ာ
[illegible]---ရဲတနဲ---ဖင်ကြား မှဖြုံ---ဖြွံ---[illegible]
[illegible]---ဖိုး ဖိုး ရဲတရဲ---ကြည့်ရင်း က---သူမ
[illegible] သိုလက်က လေး [illegible] ပြီး ---မချင့်မရဲ
[illegible] လေ တော့သည်။

ထိုနေ့ညက -- ထက်ဆောင်လက်ခမုံ့ကသူ့တာနီနှုတ်ကြီး
များ ကိုပွတ်သပ် -- ဆွဲယူလိုက်ရာသူ့တာနီမှာ "အ" ကာနဲ့ပါး
ကလေး တ -- ရှုံ့သွား ကြီး ဒါက်ထက်ဆောင်လိုး ကြီး ကိုလက်ဖြူဖြူ
ဖြင့်ဆုတ်ကိုင်ထားလိုက် လေသည်။ လိုး ကြီး ကသူ့တာနီလက်ကာ
နှင့်မမှ ဆောင်ပုင်အလုံး အထည့်ကြီး ထွား လွန်း နေ လေ
တော့သည်။

"ဒို -- ဗိုး -- ကိုဗက်ဇောင် -- ရယ် -- အဆင့်"
မျက်မှတ်း ကိုး လေး ရေရွတ်ရင်း -- ရိုး ရိုး အား မသိ
မသာသဝါ ဝင်လိုက် သော -- သူ့တာနီမျက်လုံး များ နှင့်ရိုး
မျက်လုံး ညိုရုံမိသွား ကြသည်။ ရိုး ရိုး -- မျက်နှာ လေး
မျက်ခါ -- ရှာထဲ -- ခေါင်း ကို -- လှည့်သွား၏။ ထိုသည်
ကိုပင် -- သူ့တာနီက -- တာသမြင်ကွင်း တင်ရမြင်ရသည့်နှင့်
တစ်ဝမ်းစမ် -- ရယ်ရင်း -- အဆော့ကျသွား လေ၏။ ထက်
ဆောင် -- သူ့တာနီ၏ကိုယ် လေး ကိုခွာလိုက်ကြီး ဧဘောက်ဖုတ်
လေး ကိုဝိုင်ကြည့်လိုက် လေသည် -- နို့မေ့ခါက်ရုံး ထ -- ဖြန့်ပြူ
နေ သော ဇဘောက်ဖုတ် လေး က -- ကြီး မှား ဆီဇက် သော
ပေါ်င်ကြီး နှစ်လုံး ကြား ကွင်ညှပ် နေ ပေသည်။ လိုး က --
နဘောက်ဖုတ် အောက်မှအလွှား လိုက် -- ပေါင်ကြား ဟဲ့ဆိုး
ဝင် နေခြင်း ဖြစ် လေသည်။

ထက်ဆောင် -- သူ့တာနီအား ကြမ်း ပြင် လေး ပေါ်
သို့အသာအယာ -- ချလိုက် လေသည် -- ကြမ်း ပြင်နှင့် ကျော
ထိမိသည့်နှင့်သူ့တာနီက -- ခြေနှစ် ချောင်း ကိုချိုး ထား
မယ်တင် ယောက်ကျ်ားသို့ပူး တင်ထဲ -- ခြေး ခြေး ဖြဲ့ ခြေဘ
တင်လိုက်သည်။ ကြီး မား ထိုင်း ဝန်း လှ -- မွေး ဥ နေ
သောတင်ပါး ကြီး နှစ်လုံး ကြား မှ -- ဧကောင်ဖြူ ထွက်လာ
သော ဇဘောက်ဖုတ်ကြီး မှာ အျတ်ခနီး သား -- ဖူးဖူးဖားဖားကြီး
များ -- နက်ရှိုင်း သောအကွဲ ကြောင်း ကြီး က -- ဖင်ဝဆီ
ရင်း အထိ -- ရှည်လျား စွာတန်း ဆင်း သွား ၏။

ကြမ်း ပြင် ပေါ် ထောင်ကို ဇဘောက်ပွဲတင်ပါး နှင်
... ကိုလက်ဝါ ဖြင့် ဇဘောက်ဘ ... လျှ -- ခြေအရုံကို ရိုး
ပေါ်ကို ဇဘောင် ပေး ထား သော -- သူ့တာနီ့ပင်ကြီး မှာ
ကြမ်း ပြင်မှာ ကွာ ... နေ၏။ ဧဘောက်ဖုတ်ကြီး မှာပဲ -- လိုး ဆုံ
... -- ခေါင်း ... ကြီး ... နေ၏။ လူရိုရိုင်း ကြီး ထက်
ဆောင်က -- သူ့သိင်တန်ကြီး နှိုက်တိ ဇဘောက်ဖုတ်ကြီး အခွဲ
... ကြီး အကျ ား ... လိုက်၏။

"ဟိတ် -- ... " ရုပတဝတ် -- ဇိုဝန်သွင်း သံ လေး
... -- သူ့တာနီ ခြေနှစ် ချောင်း မှာ -- သူမ ခေါင်း ဘက်
... သွား ကြီး -- တဝတ်လှုံး လေး -- ကိုး ခံသံဟါ
... ကို ... ကြီး ... လေ ... ကိုဝ လောက်
... -- ... လိုက် လေသည်။ ထက် ဇဘောင်လိင်တန်ကြီး တရင်း
... ဖြင့်မဆိတ် ... ကိုး ... လန်း ကျန်ခဲ့ တော ဒေါ်သ
... ကို ... နေ လေသည်။

"ကိုဒ ... ဆောင်ကလဲ -- ဒေါ်သချင်း ပဲ -- ဟိုမှာ
... ကိုး လေ -- ... -- ... ရိုဝင်ဝင် လေး -- ကိုး လိုသိပ်
... ချောင်း မှာ "သူ့တာနီ -- ရိုး ရိုး ... ဆောင်အား
များ ... လှည့် ပေး လိုက်သည်။ ထက် ဆောင်က -- ဖုတ်ဝင်
နေ သော -- သူ့ကို -- သူ့တာနီသလား -- ရိုး ရိုး ဇိုးသွားတနဲ့
... ကြည့်လိုက် လေသည်။

"အ -- မ ... -- ရိုး ရိုး -- အခန်း ဇော င့်ဆို
... ကင်သွား ရယ်။ ရင်သာင်ရရုံ လဲ -- မြောင်း အနီ
... ဆောင် -- ဘျပ်ဝပ်သွား သည် -- ရင်ဆုံကို -- လက်က လေး
... ကြည့်ကြက် ခြေဝင်ပိုက်ရင်း -- ကိုယ်ကိုကျုံ့နိုင်သမျှ
... -- အခန်း ထောင့်ကပ် နေ သည်။

ထက် ဆောင် -- သူမအား နေဘက်သာသည့်ဘက်
ဆောင် -- မျက်နှာကိုအသား ခံသလို -- ဝင်ချက်ကြည့်လိုက်
၏။ "ရိုး -- ကို -- ရိုရို -- လှော် -- မလှ ပ်ပါနဲ့ -- နေဒ်-

နေဒ် "တင်ကိုယ်လုံး တုံနေသော--ဖိုးဖိုး ဗုံခွံ လေး ကို
ထက် အောင်အသံသာ ကိုင်ပြီး --အကြီ လေး ကိုနွဲ့ချွတ် နေ
သည်--ဖိုး ဖိုး အကြီ ကိုချွတ်ထား၏။ "ဖြူ "ကနဲပြုတ်ကျသွား
သော--အကြီ စ--တထက် အောင်လက်ထဲ ပါသွား လေသည်။
ဖိုး ဖိုး --ထက် အောင်ကို ကြောက်သွား၏။ အေး --အောင်
သင်ဖြင့်ထက် အောင်လှစ်တိ မျောက် နေပြီမှန်း သူသိလိုက် သော
အခါ--ချာတနဲ--လျှဉ်ပြေး ၏။ သို့သော်--ဖိုး ဖိုး ၏
ခါး လေး ကို--ဖိုင်ဖိုင်ကြီး ရစ်ပတ် မွေ့ယူလိုက် သောထက်
အောင်ရင်ခွင်ထဲသို့ဆီတနဲ--ပါသွား လေ၏။ ဖိုးဖိုး --ထက်
အောင်မျက်နှာကို--ကုတ်ခြစ်ဖွန်း ဖယ်သည်။ ရင်ဘက်ကို
ဖွန်း သည်--ကန်သည်--ရုန်း ရင်း ကန်ရင်း ၏ တွင်
တာ မှုမ ရှိ တော့ သည်ကို--သတိထား လိုက်မိသည်။

"တယ်--ကယ်ပါအုံး --မမဆူဇာနီ--ကယ်ပါအုံး"
အကူအညီရလိုရငြား --အပြင်မှဆူဇာနီကို--အော်ပြောသည်
ဆူဇာနီက--အနီး တွင်ရှိသော [illegible] ပေါ်မှ ကရက်ပင်
လိပ်ကိုဖမ်း ညီရင်း --ဖိုး ဖိုး များ ကို-- "ဟွန့် "ကနဲ
မျက်ဆုတ်ရင်း --ရယ်ရယ်သဲသဲ--ရုန်း ကန် နေ သော ဖိုး ဖို
အား ပြုံး ပြုံးရင်း ပြောသည်။

ငေါက်ပက်ထဲ--လီး ဝင်ဖာ--ဆန်း လား
ငြိမ ရယ်--တသလိုအိ လော်ကအ မော ပ် နေ ရတာလဲ--သူလိုး
နိုင်ရင်--အလွန်အုံး ငါး ရဲ့ပေါ်--ဟင်း -ယင်း --အလိုး
ခံလိုက်စေ ပါ့ဟယ်--အဟင်း ယင်း "

"ဟင်-ရှင်-ရှင်--ငိုနီး မယူဟ်-အယူဟ်ဘမော
မ--" ဒေါသကြီး အော် ပြောလိုက် သောဖိုး ဖိုး စကား
ကြောင့်ကပြား မ လေး --မျက်နှာ သူ့ကတန်ပျက်သွားတော
အစနီး တံခါး ကို--သောင့်ဖွင့်ပြီး ဝင်လာ လေ တော့သည်။
ထက် အောင်က--ရေကစ်ထား [illegible] နှင့်
ချောင်း ကို တော့ [illegible]--

တော့ နေရှိန်ဖြင့်၏။ ဆူဇာနီ တော့ သို့ ရောက်လာ [illegible]
[illegible] ကြီး ထား ကိုင်ရှိပြီး ချပြီး မှ--ဖိုး ဖိုး စောက်ဖုတ် လေး
ကိုကြီကာ-- တွေ့သွင်း ပေး လိုက် လေသည်--လီး ကြီး ကခ ဝ်
[illegible] လေး --ပြဲအခါ နေ သော စောက်ပတ် ဖော်ငါ ဖော်ငါ
[illegible] ထဲသို့ "ဗြင် "ကနဲ--ထင်--ပြီး ဝင်သွား ၏။

"အ--မ လေး --အမေ့ ရေ " ဖိုး ဖိုး မျက်နှာ
လေး ရှုံ့မဲ့ပြီး --ခါး လေး တောင့်သွား ရှာလေသည်။ ဖိုး
ဖိုး စောက်ပတ် လေး မှာ--တင်ခါမျှ အလိုး မခံဖူး သေး
[illegible] ကြောင့် --လိုး မှာ အလွန်ကြီး မား နေသည့်ကာ
[illegible] ကြောင့် ကြောင့်--ပြည့်ကြပ်၏--တင်းတိုကြီး ဖြစ်
နေ လေသည်။ "ဖြေး ဖြေး ဖြိုင်း လိုး နေဒ်-- ကောင်းမ
[illegible] ဟာက-- သေး သေး လေး " "ဆူဇာနီက ယော်ပ ရေ
[illegible] လုပ် နေ သောအရာဝန် လေပါ့မျိုး ဖြင့်--ဝရုတ်ဖုတ်
[illegible] ကိုကိုင် ပေး ထား ရင်း ပြောလိုက်သည်။ ဖိုး ဖိုး မှာ
[illegible] ဝေဒနာကိုခံ နေ ရ လေ ရ--တယင်း
[illegible] ဖြင့်--တင်ကိုယ်လုံး တုံ၍ နေ ရှာလေသည်။

ဤနေ ငါ--ဆူဇာနီကနိုး ဖိုး နို့သီး လေး များ ကိုလျှာ
[illegible] ဖြင့်လက် ပေး နှိုပ ပေး ရင်း ၏ နှုံ လေး ကိုဟယူတာယ
[illegible] ပွတ် ပေး နေ လေရာ--ဖိုး ဖိုး အသက်ရှူသံ လေး
[illegible] မိုင် ထန်လာ လေသည်။

"ဖြင့် "ကနဲ--မြည်သံကြီး နှင့်အတူ-- စောက်ပတ်
[illegible] ထဲ မှတ်ခဲ့ပြီး ပင်ဖြေ နှင့်အက် နေ သောအဖွဲ့ ကြောင်း
[illegible] နှ "ပြင်း ကနဲ "နသွား ပြီး ပုနေး သော
[illegible] --လေး များ ဖင်ကြီး သို့ပြီး ချသွား သည်ကိုခံ ၏
[illegible]။

"ဖွဲ--မှား ဖြ-ဓုဝင်က--အရင်း ပဲ " ဆူဇာနီ
--ထက် အောင် ကွေး [illegible] ပေး ရင်း
[illegible] ဖြင့် [illegible] ထက် အောင်က

ထက် အောင်က ဘင်ဝ် ဒေါင့်ပွင်း လိုက်ရသဖြင့် ဖိုး လေး
ခမှာ -- သစ်ချုံလိုက်ရသလိုကြီး ခံဝေး လိုက်ရသ။

"ဟင်း -- ဟင်း ဟင်း -- ကျဗ -- သေသိန့်မယ်
ထင်တယ် -- မမရယ်" "ခါပါ -- ဒီမ လေး ရဲ့ -- ဝေ
ပတ်ကိုကြွင်မထား နဲ့အား လေ့ဒူထား -- မမိုး ကဝြေ
ဆိုး ခံရတာ -- ကျွတ် -- ငင်ဝင်ကြီး ကိုဆက် အောင်
လီး ထက် -- နှစ်ကြီး ဘာ ပို -- ဟင်း -- ဟင်း"

ဖုဇာနီဘိုး ဖိုး အား ဝကာ တွေကတွတ်တွတ် ပြေ
နေဝဉ်လက် အောင်လီး က -- ဘဝက်ရှ -- ဝင် ရောက်
သွား လေသည်။ "အား -- အား -- နုတ်ဘယ် -- အရင်း
နာတယ် မရေယ် -- အဲ့ဒါ ဘာ ကို ထောက်ပြီ နေလဲ မသိ
သိ နေတယ် -- ပြော ပေး ပါဦး" "ကိုဆက် အောင် --
ကြွေး ကြွေး ပွင့် -- ဒီမှ ကောင်မ လေး -- သား ဆိ
ကို ထောက်ပြီ နေပြီ -- အရမ်း လိုး နဲ့ -- သေသွား အုံး
မယ်" ဆက်အောင်နာ ဝသိုကပ်ပြီ ဖုဇာနီက လေသိုး ကို
ပြင့် -- သပ်ပေး လိုက်မှ -- ဆက် အောင်က -- ဘိုး ကိုသင်
ဝက်ခနီပြုန်ကုတ်ရုက် လေရာ -- ဝေ ကာပတ် လေး မှာ
ရှုံးပြီး -- ပါလာ လေသည်။

"အား -- ဟား -- ဟား -- ကျွတ် -- အမ လေး
နော် -- ဟင်း ဟင်း" "ဆက်အောင်ပုံး လေး ကြိမ်ဖျ လေး
ကန် ဒွာအဆွင်း အထုတ်လုပ်ပြီး သောအခါ -- လမ်း ပင်း
ရွေ့ ရွေ့သွား သော -- အ ဝေး ပြေ လမ်း မကြီး
ပေါ်သို့ -- ကုန်အပြည့်တင်ထား သောသရပ်(စ်)ကား
ကြီး -- ဆ ပြေး ဝေ ခြင်း သကဲ့သို့ -- ဒေါင့်ကာ ---
သောင့်တာ -- လိုး ချလိုက်၏။

"ဖြင် -- ဖြင် -- ဖြွတ် -- ဖြွတ် -- ပြွတ် -- ဖြင်"
"အ -- အ -- အင့် -- အင့် -- ဟိုး -- အ" ချောင်နှင့်
ဘူ သော ဝေါက်ရေကြည် လေး များ ထိုစင်လာ လျှောက်ခြောင့်

... ဖက်အဝင်အထွက်သွက်လာ သော်လည်း -- လီး ကြီး
ဝေါက်ဖုတ် လေး ကအား ကုန်ဆွဲသွင်းထား သလိုတင်း ကြပ်
ဆဲ။ ဖုဇာနီကဖိုး ဖိုး ရင်ဘတ် လေး ပေါ်သို့ လေး ကာ ...
ဝေါက်ကြီး ခွကာ -- ဖိုး ဖိုး နှုတ်ခမ်း လေး ကို ရုတ် ...
ရင်း နို့ကြီး များ ကို -- သုတ် နယ် ချေမွ ပေး နေသည်။

ဖုဇာနီ၏ ဝေါက်ဖုတ်ကြီး က -- ထက် အောင် ...
ထင်း ကပ်နေ လေရာ -- ထက် အောင်က -- ဝေါက်ဖုတ်
ကိုဖြဲရင်း ပါကြီး ဖြင့် -- တပြွတ်ပြွတ် -- ယက် ပေး ရင်း
အောက်မှလည်း ဖိုး ဖိုး ဝေါက်ဖုတ် လေး ကို -- အဆက်မ
သောင့်လိုး ချလိုက်၏။ "အမ လေး -- အ -- အား -- ကျွတ် -
ကျွတ်ကုန်ပြီ -- မမ" "ဖိုး ဖိုး က -- သုတ် ရေ များ ကိုပြ ပန်း
ထုတ် ရင်း ကော့ ပျံ့သွား လေ၏။ ဖိုးဖိုး -- သုတ် ရေ များ
မှုတ်ကနဲ့ထွက်လာသည်နှင့် -- ထက် အောင်လီး ကြီး ကိုဖြတ်က
နဲ့ဆုတ်ခါ -- ဖုဇာနီ့ ဝေါက်ဖုတ်အသိအယ်ကြီး ထဲသို့ -- ထွက်က
လိုး သွင်း လိုက် လေ၏။

"အ ဒ -- အ မေ့" ရုတ်တရက်ဆိုဖုဇာနီမှာ -- မူ
မေ့မတတ်ဖြစ်သွား ရ လေ၏။ လေး ဘက် လေး ကုန်း ထား
၍ ဝေါက်ပတ်အခွင်း ကုန်ပြလန် နေ ပေ ရာ -- လီး တန်ကြီး
မှာ ဒိုစွတ် သောက်တွေး များ -- ဖိုး ဖိုး ၏ သုတ် ရေများ
ဖြင့် ချောကနဲ -- အဆုံး အထိ -- ဝင်သွား ခြင်း ဖြစ်ချောင့်
ဖြစ်သည်။

"ဖြွတ် -- ဖြွတ် -- ဗွတ် -- ပတ် -- ဖတ် -- ပေါက်" "အ
အာ -- အာ -- လိုး -- အား ရ အောင်လိုး စမ်း ပါ
ဖုဇာနီ့နို့ကြီး များ ကို -- ဖိုး ဖိုး ကအသာအယာ လေး ဖိုး
ကလိ ပေး နေခြင်း လေရာ -- ပတ်လည်ပွဲအဖြစ်အမှတ်မ
ရောက်သွား လေ၏။ "ပြွတ် -- ဗွတ် -- ဇွတ် -- ဘွတ် -- ဖွတ် --
ဗွတ်" "အမ လေး -- ကောင်း လိုက်တာ ရှင် -- လီး ကြီး
ဝေါက်ပတ်နဲ့အပြည့်ပဲ -- သောင့် ... နာနာ လေး ... အင်း

ား --အင်း --အ" ငိုး ငိုး မှဲ့လည်း ကာမအရသာ ရဲ့ အတွင်း သက်သင်း ငိုးသွား ဖြိုဖြင် ပေရာ--ကိုဆက် အောင်-- ရွေး ဇီကြီး ကို--အသာအယာ ဆုပ်နယ် ပေး ရင်း တင်ဖက်က--ဆူဇာနိ၏ နို့ကြီး များ ကို--မှတ်သပ် နေမိသည်။ ညီအနိုက်--မိမိ ဓောက် ဖုတ် လေး ကို--လျှာ နွေး နွေး ကြီး ဖြင့်ယက် ပေး နေခြင်း ကို ခံ ဘေးအိုက်ရသဖြင့် မျက်လုံး မှိန် ကြည့်မိလိုက် လေရာ--ဘယ်လိုမှ--မ မျှော်လင့် သောလူ တစ် ယောက်ကို တွေ့လိုက်ရ လေ တော့သည်။ ဦး လှ မောင်-- ဂိုက်း ခေါင်း သောင်ဦး လှ မောင်---

"ဟီး -ဟီး --ဟား -ဟား -ထား -အီး -ဟီး ဟီး "သူ့ရဲ့သဘာဂ်ရယ်သံကြီး ကဲ့သို့ကျယ် လောင်စွာရယ် မော ရင်း ငိုး ငိုး ၏ ပေါင်ရင်း နှင် ဖက်ကို--ဖိကား အား ကြီး ဖြဲအာ နေ သော ဓောက်ဖုတ် လေး အား ရှည်လျား မှု နွေး သောလျှာ ဓောင်း ကြီး ဖြင့်ထိုး ထွကလိရင်း ဖြိန် ရေ ဖုတ် ရေယက် နေ လေရာ--ငိုး ငိုး မှာတင်ကိုယ်လုံး တုံခ ပ် သွား ပြီး လူး ထဲအရန်ကြီး ဘေး သေ ာ်လည်း --သူမအ ပေါ် ၌ လေး ဘက် ထောက်လို့ နေကြ သော--ဆူဇာနိ နှင့် ထက် အောင် ကြောင့်ထ-ရေ ပဲဖြင် နေ ပေ တော့သည်။

"ကိုထက် အောင်--ဟို-ဟို-လူကြီး --အ နောက် မှာ--အ-အ" ငိုး ငိုးက--သတိ ပေး သေ ာ်လည်း ထက် အောင်မှာဆူဇာနိ ဓောက်ဖုတ်ကြီး အား --အငမ်း ကုန်-- ဆောင့်လိုး နေချိန်ဖြင်ရာဦး လှ မောင်အား တစ်ချက်မျှသာ--ငဲ့ကြည့်ပြီး --ဒီး ကုန်ယင်း ကုန် ဆောင့် လဲ့လိုက် လေ တော့သည်။

"အား -အား -အား -အီး -ဟီး ဟီး " "ဗြွတ် ဖွတ်-ဗြွတ်-ဖွတ်-ဖွတ်-ဗလွတ် " ဓောက် ခေါင်း ထဲမှ သံ ပုံမြည်ဟီး ထွက်လာပြီး --နှင်ဦး ပေါင်း ချက် ရ

မှု ကဲ့--အဖုတ်လိုက်--အဖုတ်လိုက်ငိုး ငိုး သီး ခုံ လေး ပေါ် သို့--ကျသွား လေသည်။ "အား -ဟား -ဟား -- ဟီး -ဟီး " ကာမဘီလူ--မြွေဇလူသတ်သမား ကြီး ဦး လှ မောင်ကသူတို့ ရေများ ကို--သူ၏လက်ဝါး ကြီး ဖြင့်သိမ်း ယူ ကာ--ပတ် ထောင် နေ သော သူ့ဂေါ်လီ--လီး ကြီး အား ပွတ်သိမ်း လိုက်၏။ ကြောခင်ကမှ--ထက် အောင်လိုး ထား သဖြင့်သုတ် ရေများ ဖိုရွဲ နေ သောငိုး ငိုး ၏ ဓောက်ပတ် လေး ထဲသို့သူ၏ ဂေါ်လီဗလမှနှင့်လီး ကြီး လုံး ထည့်ရန် တော့ လိုက် လေ၏။ ထက် အောင်မှာ-- သေး တန်ဒိုး ပွယ်သွား ပြီ ဖြစ်သ ဖြေအ နေကိုချက်ခြင်း သုံး သပ်ကာ--ဦး လှ မောင် ၏ ဓောက်ရှက်ကြီး အား --ခြေမ နောင်ဖြင့်ကန်ရင်း ခေါင်း ကိုလဲ့ပင်များ ရှဲ့ကာ--ကြမ်း ပြင်နှင့် ဓောင့်တိုက်ပြင်လိုက်၏။ ထို နောက်--ငိုး ငိုး လက်က လေး ကိုဆွဲပြီး --အချဝ်ခန်း အပြင်သို့အ ရောက် ပြေး ထွက်လိုက် ကြသည်။

တံခါး ပွဲအဆင်သင့် တွေထား သော သော့ခ လောက် ကြီး ကိုလည်း "ရှိမ်း "ကနဲ- ဆောင့်ပိတ်လိုက် လေသည်။ ဦး လှ မောင်သည်-- မြောက်ဝံကြီး တစ် ကောင်အလား ရှူး ရှူး ဝါး ဝါး နှင့် အော်ရင်း ထက် အောင်တို့ကို ကျော ပေး လျက်--ဆူဇာနို့အား အတင်း လိုက်ဖမ်း လေသည်။ ဆူဇာနီ--မှာလည်း ဦး လှ မောင်၏ ပြောင်း ပူး လီး ကြီး ကိုကြည့်ကာ--အခန်း ထဲလှည့်ပတ် ပြေး နေရင်း -- နေ့ ပင်ပန်း ထဲ မှ ဘေး ထိုး အိပ်ကို--လျှင်မြန်စွာ ကောက် ယူလိုက် လေသည်--မှန်ယို နေ သောဦး လှ မောင်ကဘာမျှ သတိမထား ပဲ--အတင်း အစမ္ဘ--ဝင်ဇက် လေရာ ဆူဇာနီက--လည်ပင်း တဲ့တဲ့သို့ ဘေး ထိုး အဝ်ကိုင်က်ချလိုက် လေ တော့သည်။

"အား -- ဂရုဒ် -- ဂူး -- ဒူး "လည်
ဝမ်း လေးမှာ ချက်သံနှင့်အတူလဲကျသွား လေသည်။

ooo

ယာတ်နိုင် -- နှင့် ယောက်လုံး ---အဝတ်အ
တန် ယောက်မျက်နှာတစ် ယောက်ကြည့်ပြီး -- ရယ်ရ
ပုံရမကို -- ဖြင့် နေခဲ့ -- ဆိုး ဆိုး က -- ထက် အေ
ချပ်ပြီး ကိုဖွဖွ လေး တုရင်း ရင်ခွင်သဲ့ဖို့မျက်နှာကို
လိုက်ရှာသည်။

"ရှက် နေလာ -- အချစ် " "အို -- ရှက်ထာ
လို့ "

စကား သံ လေး များ အဆုံး၌ -- ခါတ် လေ
ကနဲ ရပ်သွား ၏။ လှေကနဲ ပွင့်သွား သော ခါတ် လေ
တံခါး ဝတွင်လုံခြုံရေး မှူး ကြီး ဦး ဘဆိုက်နှင့်သူ့ ပ
လက်စွဲ တော် -- ရှင် မောင် မောင်တို့ကို -- တွေ့လိုက်
ရ -- ထက် အောင်က -- ဆိုး ဆိုး အား သူ့ ကျော နော
ကာလွယ်လိုက်ပြီး ။

"စောင်တန်ထည် -- မြန်မြန် ပေး စမ်း --
ဟေ့ "ဟု အော်လိုက် လေရာ -- အဆင်သင့်ပင်ကုတင် လေ
ပေါ် မှအိပ်ယာခင်း ဖြူဖြူကြီး ကို -- ရှင် မောင် မော
ဆွဲယူပြီး ပေး လိုက်သည်။

ထက် အောင်က -- နှစ် ယောက်လုံး ပူး တ
ပတ်လိုက်ပြီး -- အခန်း ထဲသို့ဝင် ခဲ့ကြ လေသည်။

"ဒရ -- အကြောင်းနေ " "နော်က်မှ မေး
ခင်ဗျား ကိုက -- ကြည့် ကောင်း လိုက်တဲ့ နကြယ်လာ

"ကောင်း တယ် -- ဒရ -- ဟဲ-ဟဲ " "ဘာ
"ဒဲ - ဒဲ -- မ ကောင်း ဘူး ဒရ " "အခန်း အပြင်
ခဏ လေး ထွက် ပေး ကြပါဗျာ -- အဝတ်လဲမလို့ "

"အော -- ဘယ်အဝတ်နဲ့လဲ မှာလဲဒရ ----

ဒရ တို့ကိုယ်မှာ -- ဘာမှ -- မရှိတဲ့ဥစ္စာ " "မောင်
သွား ထွာ -- သွား -- မြန်မြန်ထွက် "

"ဟုတ် -- ဟုတ်ကဲ့ "

ooo

"နာ -- နာ သေး လား -- ဦး "

"နာ သေး တယ် မောင်ရဲ့ -- " ခေါ်ဖျင်း ဖျင်း
အတင် " နောက် တော့ -- ပျောက်သွား မှာပါ " တော်ပါ
သွား -- လူကြမ်း ကြီး -- ဒီဇာတ်လမ်း မှာ မောင်က
လူကြမ်း ကြီး သိလား -- အရမ်း ကြမ်း တာပဲ "

"ကြမ်း တယ် -- သိပ်ကြမ်း -- အရမ်း ကြမ်း "

ပါး ခေါ်မှ တွေ့ကရာ ပြောရင်း မောင် မောင်
ဝင်လာသည်။

"ဟေ့ ကောင် -- စင်း ဘာဝင်လုပ်ပြန်တာလဲ --
သွား လေဗျာ " ကုတင် လေး ထက်တွင် -- ဝင်ချင်း အပ်
ပါ -- စောင်ခြုံအတွင်း အလှသမုဒ္ဒယ လေး တွေ့ -- ပန်း လို
ဘိကုံး နေချိန် မောင် မောင်လုရှုပ် -- ဝင်လာပြန်ပါသည်။

"ဒရ -- ဘာကိုက်က -- အဖေ ရင်ခံပါ -- တဲ့ဒရ "
"ဘုရားသွင် -- တိုး ကြုံး -- နုဝယ် -- ခင်ခင် တွေး -- လဲ့လဲ့
ဝင်း -- မြေကိုက်ခန်း ထဲမှာရှိမယ် -- တိုနီ -- ကင်း
ကောင်နဲ့သူဖန်ဘိုကိုဒရမြ မောင်တို့အဖွဲ့ -- ဖမ်း မိသွား
ပြီ -- လူနာ တွေကို ဒေါက်တာ ကောင်း ကျော်နဲ့အဖွဲ့ -- ဆေး
ရုံ ပေါ် သွား လိမ့်မယ် -- ကျွင်အခုပဲထွက်လာမှာပါ -- များ
တာ လေး "

"ဘာလုပ်ဒရ -- ရှိ သေး လို့လဲ -- ဒရ " "ကျွင်
ခင်း မကို -- ဆေး ဆိုး ပေး ရအုံး မယ် " "ပြ များ -- ဘာ
လေး လဲ -- ဒရ " "လူနယ်စလင် " "ကြည့် -- မောင်ကလဲ
ဖျက်ကို -- မဆိုးဘူး ။

ooo

ဖိုက်နိုင်း ကြီး တေး ကဒိုင်ကြည့်တာ [illegible] လဲမသိဘူး "

"ခင်ခင် ဈေး ကို-- [illegible] ကို့ရဲ့ မောင်--ဖိုက်တာ--ဘာလို့ပေ ရေ၊ [illegible] မ တော့ပြလဲမသိဘူး နော်-- မောင် "

"ငါ မျက်နှာမ [illegible] --အခု တော့ မောင်နဲ့တို့ နဲ့-- [illegible] နော် "

"ဪ-- မောင်တလဲ-- [illegible] ပေါ်မှာ "

"အဟမ်း --အဟမ်း [illegible] ဆေး သောက်ရ အောင် "

"ဈေး ဗူး ဝဲဆရာမ-- [illegible] --- တဲ့--ယဲ့--ဟဲ့ "

"ရှင်--ဘာဖြစ်လို့ [illegible] "

"ကျနေသူ--အသ၊ [illegible] လေ "

"ဟုတ် တယ် နော်-- [illegible] ပဲ--ကဲ--ကဲ--ချစ်ကြ-- [illegible] လာကြည့်မယ် "

"ဟာ မှာ--ဆရာမ-- [illegible] တွေ့ခဲ့ရ ပါကြီး "

"ဪ-- မောင်တလဲ-- [illegible] "

"အောင်မ လေး -- [illegible] လူက--ဆရာမ တွေ့တိုက်လိုက [illegible] "

"ဆရာမ လေး [illegible] ဖောင်ရယ် "

"ဆောရီး ပါ--ဆရာမ [illegible] အကျင့်ပါနေလို့ပါ "

"ဪ-- နေသာလား --ဟင် "

"သက်သာပါတယ်--တိုး တိုး --ဟို--ကို ဈေး တစ် ယောက် ရော "

"နှင်ယ်-- နဘး မှာ လေ--ဘာ တွေ့တွက်ထိုး နေ လဲ မှ မ သိတာ "

"တိုး -လိုပဲ-- နေမှာ ပေါ့-- နော် "

"ဒါပေါ့-- အော-- ဒါနဲ့ မောင်မသိ သေး တာ တိုး ပြောရအုံး မယ်-- မောင်--ဇိန်ထုပ် လေ--- ဇိန်ထုပ် "

"ဘယ်--ဘယ်--မှာလဲ--တင် "

"ဦး လှ မောင်ကြီး ရသွား တယ်--သူ သေသွား တယ်ဆို တော့-- ဒီတိုက်ကြီး တစ် နေရာရာမှာပဲရှိမှာ ပေါ့နော်-- နောင် "

"ဟုး --ပြုသနာပဲ "

"ဘာဖြစ်လို့လဲ--တင် "

"အဲဒီ--ဦး လှ မောင်--ဆိုတာဦး တိတ် လျှောင် ပဲ-- မယ်မင်း ကြီး မရဲ့-- မျက်နှာကို ရေဒီဘာ ငွတ်နဲ့ ရှပ်ဖျက်ထား တာမျ--သူဇိနိုး ၊-- ကောသိနှယ်--ဆိုတာကြီး က--တစ္ဘ ၊ ဗိုင်း မှာင်တယ် "

"တိုး --တင်စါမှမမြင်ဖူး ဘူး မောင် "

"မမြင်ဖူး အောင်လဲ-- ဦး တိတ် လျှောင်က အထွက် ရိုက်ထား ခဲ့တာကို-- ဒါနဲ့-- ခင်ခင် ဈေး နဲ့လဲ့လဲ့ ဝင်း တို့ နေ ကောင်း သွား ကြပြီလား ဟင်--သူတို့ဆိုင်က လာ ခေါ်သွား ကြပြီလား --တိုး "

"ဘာလဲ-- မောင်က-- ရုပ်ရှင်ဖွဲ့လန်း နေတယ် ပေါ့ "

"ဆေး ဘူ--ဒီလူကြီး ဟာ-- မောင့်ကိုအတင်း

"ရပ်တယ်ဦး -- မောင်လိုလူ ဝေါး အမှား ကြီး ပါ"

သူ ခ ပြုံးစဉ် မလေး -- အခန်း အပြင်သို့ထွက် သွား သည်။ ညီညီလှိုင် -- ကိုယ် ပေါ်မှ စောင်ကြီး ကတုံး တိုး အား လွှင်း ပြဲပြင်လိုက်သည်။ တိုး တိုး ဆေ ဒါ အော်ကစ လေး ကို ခြေ မနှင့်ခဲ့ ဝှပ် ၍ -- ချွတ်ခြင်လိုက်ပြီး -- အခန်း အပြင် သို့ -- လှမ်း ပြင်လိုက်၏။

ထိုအခါ -- ဆက် အောင်နှင့်ဦး ဦး တို့ကဝင်အလာ နှင့်ရုံကာ -- ဆေဒါ လေး ကကြမ်း ပြင် ပေါ် သို့ဖုတ်ကနဲကျ သွား လေသည်။

"ဟ -- ကိုဝီ -- ကုန်ပြီ -- လာ -- ဦး -- လစ် ကြစို့"

အခန်း တံခါး ကိုအသာပြန် ပြေးပြီး -- လျှင်ကနဲ ထွက်သွား ကြ သော အောင်တို့ အဖွဲ့အား -- ညီညီလှိုင်တို့ သတိမထား မိကြ။

ကုတင် ပေါ် မှလုံး ထွေး နေ သော စောင်ကြီး ကလှုပ်လှုပ် ရှရှ -- ဖြစ် နေပြီး မှအသံတစ်သံထွက်လာ လေ သည်။

"ဖြစ် --- အ -- "

"ဝင်သွား ပြီ -- မောင် "

--- ချင်နိုင်ကြပါစေ။

ooo